

Rabbi Akiva's Sukkah

Dated: 21 February 2026
No copyright is sought.

An online working version is at: <https://sukkah.org>

According to the Gemara the Rabbanan maintain that a sukkah is a דירת עראי. There are many contextual indications to this fact within Masechet Sukkah. However, one of the most pointed statements regarding this is in Yoma 10b where it directly states: ורבנן סוכה דירת עראי בעינן לטעמייהו, דאמרי: סוכה דירת עראי. This being the case, how did the Rabbanan maintain their opinion that a sukkah is a דירת עראי in opposition to Rabbi Yehuda, when Rabbi Yehuda brings a מעשה on Sukkah 2b regarding Queen Helene's sukkah that was over 20 amos high and the Elders were silent, as the Baraisa states: סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים — פסולה ורבי יהודה מכשיר עד ארבעים וחמשים אמה. אמר רבי יהודה: מעשה בהילני המלכה בלוד אמה — שהיתה סוכתה גבוהה מעשרים אמה, והיו זקנים נכנסין ויוצאין לשם ולא אמרו לה דבר.

Therefore, if the Rabbanan who hold that a sukkah is a דירת עראי are assumed to be the opinion of Tanna Kamma of Masechet Sukkah, Mishna 2a, which states that a sukkah above 20 amos is invalid, what logical defense did they employ to avoid refutation by Rabbi Yehuda's Baraisa regarding Queen Helene's sukkah that was over 20 amos high and the Elders were silent?

This d'var Torah attempts to provide an answer to the above question by:

- Illustrating Rabbi Yehuda's opinion of קבע in Mishna 2a and on daf 7b, as meaning that a sukkah can be higher than 20 amos in height **or** greater than 4x4 amos in length and width in accordance with the Meiri.
- Explaining how the three dictums in the name of Rav on 2b regarding the dispute between the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda in a sukkah above 20 amos are not contradictions but represent multiple opinions of Tannaim which were accurately transmitted by Rav to R' Yoshiyah, Rav Huna, and Rav Chanan bar Rabbah.
- Explaining the source and reason behind Rav Chanan bar Rabbah's dictum in the name of Rav on 2b that states that the dispute with Rabbi Yehuda in a sukkah above 20 amos is at ראשו ורובו ושולחנו.
- Explaining how the seemingly abrupt transition from the Baraisa of Queen Helene's sukkah to Rav Shmuel bar Yitzchak stating the halacha for a minimum size sukkah are not separate topics but related.
- Redefining the concept of a דירת עראי.
- Extrapolating a more complete understanding from the language of the Gemara.

Table of Contents

The Gemara

Masechet Sukkah daf 2a through 3b.	10
---	----

Chapter 1 - Questions and Answers on Masechet Sukkah

1. What is the overall structural approach of the Gemara in seeking to understand the individual statements of Masechet Sukkah, Mishna 2a?	16
2. What is being taught by the Gemara when it begins by asking what is unique about a sukkah whose s'chach is higher than 20 amos compared to a mavoi whose korah is higher than 20 amos?	17
3. What is the definition of a דירת עראי?	20
4. Does Rabbi Yehuda allow a sukkah to be built at 20 amos or less in height?	25
5. Rabbi Yehuda allows a sukkah to be higher than 20 amos because he holds that a sukkah is a דירת קבע, but what is his קבע requirement without which a sukkah would be invalid if he at the same time holds that a sukkah can also be built at 20 amos or lower in height?	27
6. Why does Rav Huna in the name of Rav state that the dispute between the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda in a sukkah above 20 amos is at exactly 4×4 amos rather than 4×4 amos and less?	29

7. In the name of Rav, Rav Huna and Rav Chanan bar Rabbah argue over a matter of length on 2b, but what is the source of their dispute?	31
8. Why does the Gemara state on 2b that Rav Chanan bar Rabbah's opinion in the name of Rav is not like one of the three Amoraim?	34
9. If Rav Chanan bar Rabbah agrees with R' Yoshiyah that the source for the 20 amos height limitation of sukkah is למען ידעו, why does the Gemara on 2b state that R' Yoshiyah disagrees with Rav Chanan bar Rabbah because he gives a measurement of length?	35
10. Other than R' Yoshiyah, how do any of the opinions accomplish equal or greater shade at the floor of the sukkah in accordance with Gemara 22b and Mishna 2a in a sukkah above 20 amos in height?	37
11. What is Rabbi Yehuda's opinion regarding the minimum amount of shade time when he allows a sukkah to be as high as 40 or 50 amos?	38
12. Why is there no transition from Rabbi Yehuda's Baraisa of Queen Helene's sukkah on 3a to Rav Shmuel bar Yitzchak stating the halacha of a minimum size sukkah?	39
13. What is the meaning and significance of Rav Nachman bar Yitzchak's challenge to Rav Shmuel bar Yitzchak?	42
14. How do we know that the Gemara concluded that Beis Shammai and Beis Hillel are in fact arguing in a small sukkah over a דאורייתא requirement as to whether a sukkah is a דירת עראי or דירת קבע?	43
15. What is the source of the dispute between Beis Shammai and Beis Hillel regarding the minimum size of a sukkah?	45

16. Since the Gemara proves that Beis Shammai and Beis Hillel do argue in a small sukkah over a דאורייתא, and not like Rav Nachman bar Yitzchak suggested over a דרבנן, what then is the driving essence of Beis Shammai and Beis Hillel's argument in a large sukkah at the conclusion of the Gemara's discussion on 3a?
 47
17. After discussing the dispute between Beis Shammai and Beis Hillel, why does the Gemara ask the reader on 3a to identify the author of the Baraisa on 3b regarding a house that is less than 4×4 amos?
 49
18. What are the logical consequences of the Gemara revealing on 3b that the Rabbanan maintain that a sukkah is a דירת עראי in accordance with Beis Hillel as described on 3a, when the Gemara interprets the Baraisa regarding a house that is less than 4×4 amos according to the Rabbanan's perspective?
 52

A Preemptive Reply

19. Why not employ the solution offered by the תוספות רי"ד and ריטבא who conceptualize Queen Helene's sukkah as being comprised of two sections with differing heights to explain how the Rabbanan maintained their opinion that a sukkah is a דירת עראי?
 58
20. If the Rabbanan who hold that a sukkah is a דירת עראי allow a sukkah to be above 20 amos why does the Gemara on 3b discuss the need to reduce its size with various materials implying that a sukkah above 20 amos is invalid?
 62
21. If the Rabbanan who hold that a sukkah is a דירת עראי permit a sukkah to be built above 20 amos, why does the Gemara state on 4a that a sukkah whose s'chach provides shade from above 20 amos is invalid?
 63

22. If so, what is the dispute between the Tanna Kamma and Rebbi Yehuda according to the Babylonian Sages regarding a sukkah atop another sukkah in Mishna 9b?

..... 64

(פשוט)

The Gemara

Chapter 1

Questions and Answers on Masechet Sukkah

What is being taught by the Gemara when it begins by asking what is unique about a sukkah whose s'chach is higher than 20 amos compared to a mavoi whose korah is higher than 20 amos?

In quoting **only the רישא** of the Mishna in Eruvin 2a, the Gemara asks two different questions on Sukkah 2a: מאי שנא גבי סוכה דתני פסולה. ומאי שנא גבי מבוי דתני תקנתא. Why is one question insufficient that the Gemara needed to ask both of these questions?

**עין משפט
גרי מצודה**

א מ"י פ"ד מהלכות
סוכה הלכה א' סוכה
ש"ס חג מועדים ח"א סי'
הלכה סוף ח' :

ב ב"מ"י ס"ס פ"ד
סוף ח' :

[כך נדחלו סי' א"ח
פ"ד דה"ח לקמן לו.
מנדלו הוסיפו וכו' סוף
סוכה למ"י דמסיק לקמן
לג' לעולם חזר דא"ל]

ג נ"מ"י ס"ס הלכה ב' סוכה
ס"ס פ"ד ח"א סי'
הלכה סוף ח' :

ד ר"מ"י ס"ס פ"ד הלכה
א' ו' ו' ס"ס פ"ד ח"א סי'
הלכה סוף ח' :

ה ה"מ"י פ"ד מהלכות
סוכה הלכה י' ס"ס
פ"ד דרכ"י ח' ס"ס
ח"א סי' ס"ס סוף ח' :

[ג"ל לעולה מעשרים
כ"י]

ו מ"י פ"ד מהלכות
סוכה הלכה ב' ס"ס
פ"ד ח"א סי' סוף ח' :

[ג"ל דמסיק מיליה
וכ"ל בעינינו ב']

סוכה פרק ראשון סוכה

סוכה - רבי יהודה מכשיר • בגמרא תפיש פלוגתייהו : ושאינה
גבוהה עשרה • בגמרא תפיש טעמא : שלש דפתי •
מ"י בגמרא יליף לה : ושחממה מרובה מלמיה - המועט בטל
כדכ"ו וד"י הוא כמי שאיט ועל שם הסך קרויה סוכה : **ג"מ** מבוי
שהוא גבוה • מבוי שהוא סמוך למגלש חורה אור
לד"ן וראשו פתוח לרשות הרבים
והצרות פתוחות לו ויואלות ובלות
לרשות הרבים הרי הוא רשות היחיד
לכני הצרות ואסרו חכמים להאיץ
מרשותו לרשות היחיד בלא עירוב
שהצרות כל אחת רשות לעמה
והמבוי רשות לכולן והצרות בו עירוב
להשקה כל הצרות צפה או בין
ולהיט השיתוף בלחות מן הצרות
ולפי שאין לו מחיצה רביעית וקרוי
[לקמן ח']
סוכה ב'
[ג"ל ש"ס]
[לקמן כ"ב]
סוכה ג'

סוכה • מאי שנא גבי סוכה דתני פסולה ומאי שנא גבי מבוי דתני תקנתא
דהני תקנתא • והא דלא פריך מאי שנא גבי הדם דתני
פסולה ותקנתא דתני בפרק לולב הגזול [לקמן דף נ"ג] : או שהיו
ענביו מחוכין מעלו פסול ואם מעטין כשר דלא פריך אלא מסוכה
ומבוי שדינן שיה לענין גבוה ושניה
לשון משנתו ועוד דגבי הדם אלמריך
למיתני תקנתא דס"ד למיתני כיון
*דנדולו בפסולו תו לית ליה תקנתא :

דאורייתא הני פסוליה • דלי
היה תני ימעט
חיישין דילמא טע"י אינן לומר ימעט
לכהחילה ודיעבד כשרה ודקרק בלאט
דלמא אחי לידו איסורא דאורייתא
והני פסוליה אפי"ג דלא הוי ליטא
מעליא כמו ימעט אבל במבוי דרבנן
לא הייס והנא ימעט שהא ליטא
מעליא כדאשכחן בריש פסחים (דף נ"ג)
שעקס הכתוב כמה איהויה שלא
להוליך דבר מגונה נפשו ובקוטרם
לא שירש כן אי גמי ים לומר דלשון
ימעט משמע חומרא דרבנן בעלמא
ופסולה משמע דאורייתא ובפרק במה
מדליקין (שבת דף כ"ג) דלמיתני כר
חטובה שהיחה למעלה מעשרים אחת
פסולה כסוכה וכמבוי אפי"ג דתני כסוכה
קקט גמי גבי כר חטובה פסולה א"כ
אי הוה תני ימעט הוה משמע כמות
שהיתה מדלקת ויפילה זה איש למאן
דאמר הולקת עשה מלוא ואפי"ג למיד
הכחה עשה מלוא חיישין דהחיות

****ישורא גבוהה למעלה מעשרים אמה
פסולה ורבי יהודה מכשיר ושאינה גבוהה
עשרה טפחים ישאין לה *שלשה דפתי
ישורמחה *מרובה מעלה פסולה: [ג"מ] תנן
החם **מבוי שהוא גבוה *מעשרים אמה
ימעט רבי יהודה אומר אינו צריך מאי שנא
גבי סוכה דתני פסולה ומאי שנא גבי מבוי
דתני תקנתא סוכה דאורייתא תני פסולה
מבוי דרבנן תני תקנתא ואיבעית אימא
בדאורייתא נמי תני תקנתא מיהו סוכה
(*דנפיש מילתיה) פסיק והני פסולה מבוי
דלא נפיש מיליה תני תקנתא מנה"מ *אמר
דמאן ויקרא רבה דאמר קרא *למען ידעו דרוחכם כי**

In response to the first question the Gemara states that the uniqueness of a סוכה whose s'chach is higher than 20 amos is that it violates a Torah law and makes the entire sukkah structure invalid. Rashi explains regarding a מבוי whose korah is higher than 20 amos, that it would be improper to use the language of פסולה because while it violates a Rabbinic requirement it does not invalidate the entire mavoi structure. Therefore, a סוכה is unique because a **person can state פסולה because it is a דאורייתא**.

After accepting the uniqueness of a sukkah which allows us to state פסולה, the Gemara then proceeds to address the second question regarding the uniqueness of a מבוּי that allows us to **exclusively state a תקנתא**. The Gemara does this by way of first suggesting that perhaps a מבוּי is not unique because a person could state a תקנתא for a דאורייתא and say in regard to a sukkah ימעט if the sukkah's s'chach is higher than 20 amos, as the Gemara states: ואיבעית אימא בדאורייתא נמי תני תקנתא.

However, the Gemara explains that even though in general a תקנתא could be given for a דאורייתא, in the specific case of a sukkah whose s'chach is higher than 20 amos, there are numerous details regarding **the lowering of the s'chach** of a sukkah that prevents a person from simply stating ימעט as a remedy, מיהו סוכה דנפישו מילתה. Therefore, the answer to the second question is that a mavoi is unique from a sukkah in that it can exclusively state a תקנתא regarding its korah which is over 20 amos, because the details involved are not numerous, מבוּי דלא נפישו מיליה. Consequently, the korah simply needs to be lowered, ימעט. **This cannot be stated by a sukkah because the details for lowering s'chach are numerous.**

In order to explain how and why the details for lowering s'chach are numerous, the Gemara proceeds with providing the necessary context by first listing the three opinions of the Amoraim regarding the possible sources for 20 amos height limitation of a sukkah. Then it highlights multiple corresponding dicta in the name of Rav on 2b, each of which would consequently impact the requirements for lowering s'chach in different ways. For instance, R' Yoshiyah said in the name of Rav, that the dispute between the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda is where the walls do not reach the s'chach. Therefore, according to this opinion a sukkah above twenty amos whose walls reach the s'chach is not פסול and it need not be lowered at all. Whereas a sukkah whose walls do not reach the s'chach must be lowered to 20 amos or below. However, according to Rav Huna in the name of Rav, the dispute is at exactly 4×4 amos, which establishes a required shade ratio of 1:5 (length to height). Therefore, if the sukkah is 5×5 amos and the s'chach is at 26 amos in height, it needs to be lowered only 1 amah and not necessarily to 20 amos. In addition, according to this opinion a sukkah of 3×3 amos that is over 20 amos in height, even if it were lowered to 16 amos it would still be פסול. Next, according to Rav Chanan bar Rabbah the dispute is at ראשו ורובו ושולחנו. And as it shall be explained further below, if the sukkah is exactly ראשו ורובו ושולחנו then the sukkah must be lowered to 20 amos or below. However, if the sukkah were larger than ראשו ורובו ושולחנו, depending on its length and width it may or may not need to be lowered.

In addition to understanding the structure and logical flow of the Gemara in this straightforward manner, a proof for this approach to the Gemara can be found in the words of Chazal who stated on 2a, מיהו סוכה דנפישו מיליה. Do not read דנפישו מילתה. Chazal precisely indicated the intent of their words by using the masculine form to ensure that the reader understood that the entire conversation was specifically regarding the numerous

laws for lowering the s'chach (סכך) of a sukkah and not about the entire sukkah (סוכה) structure in general. Therefore, the Gemara is only analyzing the רישא of Mishna 2a for the singular purpose of understanding the limitations and calculations of the height of s'chach from the floor of a sukkah.

עין סיני
גיר מצודה

א א מ"י פ"ד מלכות
סוכה בלכה א סוכה
ע"ן חג וזב"ש ח"ה פ"י
החג סכך ח :

ב ב מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
סכך ח :

א"כ דגדלו פ"י א"ח
פ"ד דלחיה לקמן ג'
תגדלו הכפול וכו' כחוט
סוכה למ"י דמסוק לקמן
לג' לפולס כח' דלג'דן

ג ג מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז

ד ד מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז

ה ה מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז

ו ו מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז

ז ז מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז

ח ח מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז

ט ט מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז

י י מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז

יא יא מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז

יב יב מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז

יג יג מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז

יד יד מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז

טו טו מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז

טז טז מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז

יז יז מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז

יח יח מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז

יט יט מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז

כ כ מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז

סוכה פרק ראשון סוכה

סוכה

סוכה
הש"ס

סוכה - ורבי יהודה מכשיר - בגמרא מפרש פלוגתייהו : ושאינה גבוהה עשרה - בגמרא מפרש מעמא : שלש דפסת - נמי בגמרא יליף לה : ושמהיה מרובה מלמחה - המועט בטל צרוב והרי הוא כמו שא"ט ועל שם הסכך קרויה סוכה : **גמ'** מנבי שהוא גבוה - מנבי שהוא סה"ס משלש תורה אור

לדון וראשו פתוח לרשות הרבים ומצירות פתוחות לו ויולאות ובלות לרשות הרבים הרי הוא רשות היחיד לבני חצירות ואסרו חכמים להניח מרשוח לרשות חבירו בלא עירוב שהצירות כל אחת רשות לעממה והמנבי רשות לסלף והצירות בו שיתוף להשתתף כל הצירות צפת לו בין ולהניח השיתוף בלחם מן הצירות ולפי שאין לו מחילה רביעית וקרוב הוא להיות חומה לרשות הרבים הארצו

[לקמן י:]
סיוני ג'
[ג'ל ט"ז]
[ג'ל כג]
סיוני ג'

הכר בראש הפתוח לרשות הרבים או לחי וקוף או קורה מכוול לסתול ואם גבוה הקורה מעשרים אמה : ימעט - ישפיל : חוט לר"ך - והאם מפרש מעמא : סוכה מדאורייתא - דעשרים אמה דילה ילפינן מדאורייתא וקודם ששנייה המשנה האמרה שישורה משעי : תני פסולה - ש"ך למיחני זה לשון פסול כלומר לא נעשית כחורה ומהלפה : מנבי - דטוליה מדרבנן מדאורייתא סגי ליה בשלש מחילות וא"ט לר"ך לקריה זו אלא מדרבנן : תני תקנתא - דלא ש"ך למיחני זה לשון פסול דמאן ויקרא רבה דאמר קרא **למען ידעו דרווחיכם כי**

סוכה - מאי שנת נבי סוכה דתני פסולה ומאי שנת נבי מנבי דתני תקנתא - והא דלא פריך מאי שנת נבי ה"מ דתני פסולה ותקנתא דתנן בפרק תלב הגזול [לקמן דף ל"ג] או שהיו ענביו מרובין מעלו פסול ואם מיעטין כשר דלא פריך אלא מסוכה ומנבי שדינן שיה לענין גבוה ושניה לשון משנתו ועוד דגבי הכ"ס אלטר"ך למיחני תקנתא דס"ד אמרינן כיון "דגדלו כפסול תו לית ליה תקנתא :

דאורייתא הני פסולה - דאי הוה תני ימעט חיישינן דילמא טעי אריש לומר ימעט לכהחילה ודיעבד כשרה ודקדק בלשון דלמא אחי לר"י איסורא דאורייתא ותני פסולה א"ג דלא הוי לישנא מעליא כמו ימעט אבל מנבוי דרבנן לא חייס והנא ימעט שהוא לישנא מעליא כדאשכחן בריש פסחים (דף י"ג) שעקם הכסוב כמה אזהרות שלא להוליח דבר מגונה מנבי ובקונטרס לא פירש כן אי נמי יש לומר דלשון ימעט משמע חומרא דרבנן בעלמא ופסולה משמע דאורייתא ובפרק במה מדליקין (בבא דף כ"ג) דלמרינן נר חטטה שהניחה למעלה מעשרים אמה פסולה כסוכה וכמנבי אגב דתנן כסוכה נקט נמי גבי נר חטטה פסולה א"ל וי הוה תני ימעט הוה משמע כמות שהיתה מדלקת ישפילה וזה חוט למאן דאמר הרלקה עשה מטה ואש' למיד הגחה עשה מטה חיישינן דהרואה

(End.)

What is the definition of a דירת עראי?

Rava states that temporariness is not determined by the materials used to construct a sukkah. Rather, temporariness is determined by an abstract dimensional range. Any sukkah constructed up to 20 amos in height is a דירת עראי.

פסולת דקיימח לן (פסחים דף ג:) ישנה אדם לתלמודו דרך קרה: מצינו לא נטיש מיליה - בלחמה משנה: למען ידעו - עשה סוכה שישבה עומדת לך דהכי ידעו כי בסוכות השבתי ליהוה לישב הכי דריש ליה ואמ"ל דאין יולא מדי פשוטו דהיקף עניו כבוד מיהו דרשין ליה לרדסה: דלא שלטא בה עינא - שאיט רואה את הסכך וסוכה היינו סכך גממה: וסוכה תהיה ללל: משמע אין סכך אלא העשוי ללל: אלא בלל דפנות - שהללן מנישין ליה ליה מתיך גוביך של דפנות ואין לריך סכך ולקמן מוקי פלוגתייהו לר' זירא בשאין בה אלא ארבע על ארבע דקים ליה לרבען דבבאי שימורא יוכא לל סכך אלא לל על דפנות: עשהרות קריטס - שני הרים גדולים והשפלה ביניהם ומתוך גובה ההרים אין תמה וירחם שם בשפלה: דל דפנות יוכא לל סוכה - שחמה בלה מחמתו נמלא שמה בעל: שבעה ימים - סוכה של שבעה זמן לא דהיינו ערלי ודייה במחלות קלות: למעלה מעשרים - לריך לעשות יסודותיה ומחלותיה קטועין שלא הפול: עד עשרים אמה דאדם עושה פ' - שפיר דמי ודואי יש בכלל קבע ערלי והכי עשה כחורה ועל כרחיך לא הקפידה חזרה על הערלי אלא לשם שימור לחת לך שימור בטובה שתהא יכולה לעמוד ע"י יסודות ערלי: מנדח' וסוכה תהיה ללל הא חכמי נמי מורס וממטר ויבשני נמי שלא ידעו גשמים לחובה אלא חלי משום דנענין סוכה ערלי וח"כ יאה ליה קבע: כרבי

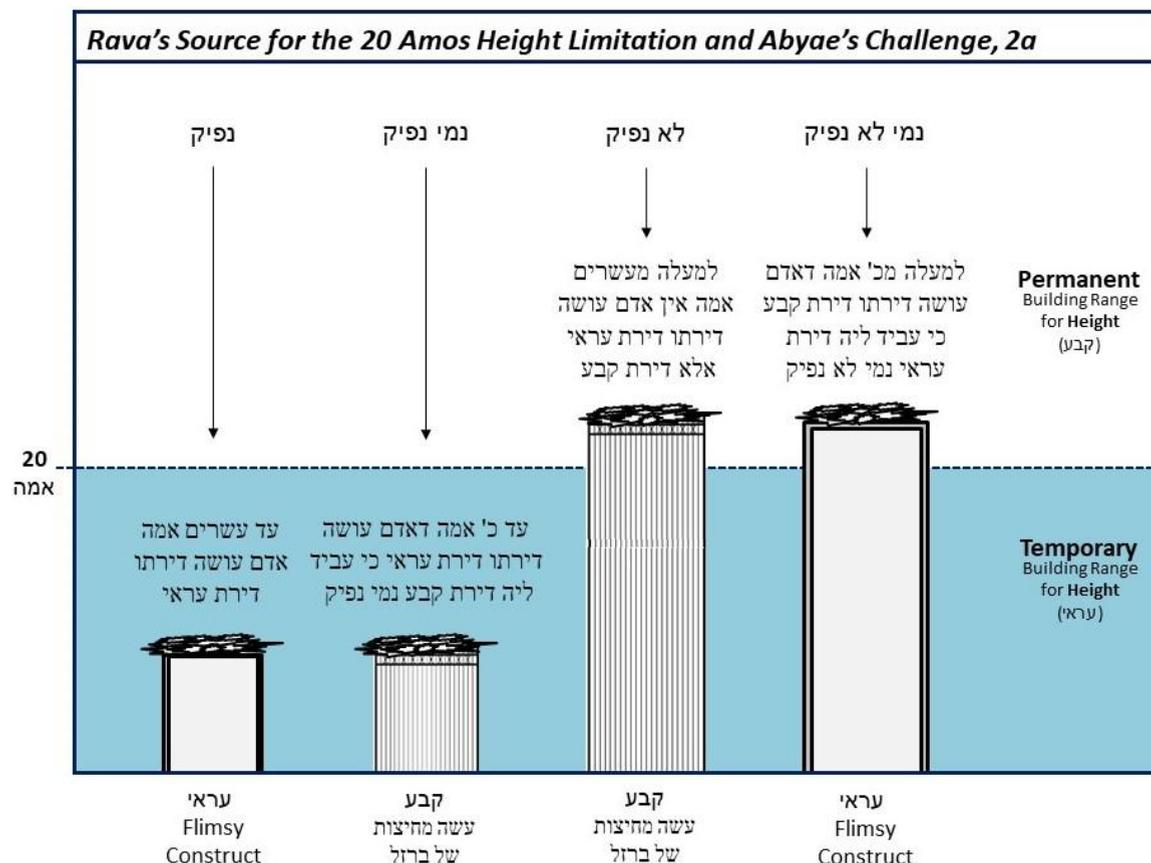
ויש לומר דהא מפרש התם טעמא מאוס דסוכה דביחיד קא הוי לא קא מנדח וזימנין דמישתקיל מלתתא עובי הסכך הגמגם לתוך עשרים וקיימא טולה למעלה מעשרים ודכינא נמי דמשני סוכה דלחרייקא לחמורא פה רבנן מ"מ משמע דמחרייקא סוכה: כ"י עביד ליה דירה קבע שפיר דמי - דאמ"ל דיש לפרש ק"ה כדירה שאינה ראויה אלא לשבעה למעוטי קבע משמע ליה קרא דחלף לשימורא לחמורא לך מדה גובהה בלי בטובה שאפשר לעשות ערלי וח"כ וסוף דלא מיישגין אלא שהיא ראויה לעשותה ערלי וח"כ שטובה חוהיה קבע ח"כ אמאי חמ" (הענין דף ג.) גשמים סימן קללה בתו והלא יוכל לקבוע הגשמים בחסמחים שלא ידעו גשמים משום גזרת תקרה כי היכי דחמ"ר לקמן בפיסקין (דף יד.) גבי פלוגתא דר"מ ורבי יהודה דמסבין בנסבין דלא מוכרת בהו אחי למימר מה לי לסכך בזה מה לי לישב תחת תקרה ביהו וביהו ודאי פסול מדחרייקא דסוכה חמ"ר רחמנא ולא כיון של כל ימות השנה מ"מ כיון דלא חסור אלא מדרבנן לא שייכא למימר שהגשמים סימן קללה וי"ל דהכי דלא חיישין בדפנות אף עביד ליה קבע מ"מ כסוכה שעיקר הסוכה על שם הסכך לא מיתבטרה עד דעביד ליה ערלי ומח"כ נמי יתחא לרבי זירא דדריש מנדח' וסוכה תהיה ללל הא חכמי נמי מורס וממטר ויבשני נמי שלא ידעו גשמים לחובה אלא חלי משום דנענין סוכה ערלי וח"כ יאה ליה קבע: כרבי

ולכ"י סיבה תני פסולת לחנו נמי בני סוכה יבשם וזמנין פסולת שפסולתה כ"ג ב"ה סדריהא ונפשי פולחא תני פסולת: מביי שרזא פירכנן כ"י וביא לכאן מ"ן כי לגובה פסולת פסולת רבא אמר פסולת פסולת יריע דורוהיבם כי בפסולת וירשבתא את בני ישראל כל סוכה שאינה ירושה כל סוכה שאינה ירושה דהאי סוכה דפסולת היא אינה סוכה ולפסולת פס' אמה אין אדם יודע שרד פסולת דלא שפלא ביה עינא לויכך פסולת וי' וירא אמר *בבבא דפסולת דהיינו אבוי אלא פסולת פסולת שאין ירושה ויראת כגון עשהרות קריטס אם יעשה באותו סוכה אינה סוכה פסולת שאין שם צל פסולת חמה: ויש חלום דל עשהרות קריטס והאנשים החתום ונבוא צל שבח"א" אבא אה דהשתת תבא צל הסכך בסקים אחר רחוק סיה חסוקים שיהא תחת הסכך כי הוא כחול, רבא אמר ברכתי סוכות השבתי שבעה ימים ו' ימים לבניי ש"ס דירת ערלי כגון' ולפסולת פס' אמה רבא דירת קבע הוא ויראת דירת ערלי לויכך פסולת: דהאי ירושה רבתי בת קרא ליהא ירושה למאן דחייב בסוכה דצריך וירשבו עיניו כי יושב בסכך של איתיה סוכה אלא ירושה דהיינו כחומר הירוחת ובאין כיון שהאין ששיתן סוכתו ויפסודו ביתו וירשבו ביהו הני סוכות שאלין שג' סה שחין סה שחין כן כדצריך לן אמיתויהם מפשה זימאן מצדדי' וי' וירא סוכת לישות תבטח רבא' כלומר ישיבת ישראל בשלה בלי שמו' או אשילו מברכר בסקים שאין שם אל חומת חלא עיר ואין דרשין' אלא לחשבן או לרש פסולת לכל ולפסולת דיי ולא לרש סמנה דין סוכה של פסולת' ומכ"י ו' וירא או חבי ליכונת רוסה בלשון כימי בלחמר דבר משכמה והמפסידו סן ומשמש וכן הסכך אמאי בחיב בלשון סוכה ללמדך כי גם סוכה של פסולת (בענין) זו היא פסולת (כרבה) [ברבנן] נמי לא אמרי' מסום קריסא רבויי כ"י הא דאמר ר' יוחנן רב פחמיסק ח"ק רמתי' וי' ויראה בסאין * (גמ' דחבר וי"ל דהש"ס דלפסולת מבי) אינו יושב בלל סוכה אלא בלל דפנות ** (גמ' דז"ל בנה אה שחיר בהשתת חמ"ל לל סכך נמק"ס אחר חסר) ורמז

And, even if a person builds his sukkah out of temporary materials or in a temporary fashion above 20 amos he does not fulfill his obligation because his sukkah would occupy a dimension above 20 amos, as Rava restates and clarifies this point to Abaye on 2a: **הכי קאמינא לך** - ע"כ אמר דאדם עושה דירתו עראי כי עביד ליה דירת קבע נמי נפיק למעלה מ' אמר דאדם עושה דירתו דירת קבע כי עביד ליה דירת עראי נמי לא נפיק.

The literal meaning of Rava's words are that a person could build a materially weak or poorly fastened "seven-day" sukkah above 20 amos that would prove to only last temporarily (see the Bach §633). As such, Rava informs us that a sukkah's material

makeup or lack of sturdiness in construction does not matter at all. If a דירת עראי occupies the abstract dimension of קבע above 20 amos, it would actually be a דירת קבע and not as Abaye would have thought, a דירת עראי. Therefore, a materially weak or loosely constructed sukkah above 20 amos is invalid. Just as conversely a sukkah made with מחיצות של ברזל is actually a דירת עראי and not a דירת קבע when it occupies the dimensional space of 20 amos or less.

And even though Rashi deviates from the simple meaning of Rava's words and understands differently than the Bach in stating that it is impossible to build a דירת עראי above 20 amos due to a connection to its material construct, he still concludes in his commentary on Gemara 2b that Rabbah and Rabbi Zeira did not agree with Rava's source for the 20 amos height limitation of a sukkah because they did not want to learn out from the words שבעת ימים an abstract measurement regarding the concept of temporariness and permanent. Instead, they felt that if the words שבעת ימים could be interpreted to mean that a sukkah should be built in some sort of temporary fashion, it would have to be understood as Abaye did in the terms of the material construct of the sukkah.

סוכה פרק ראשון סוכה

ספרות הש"ס

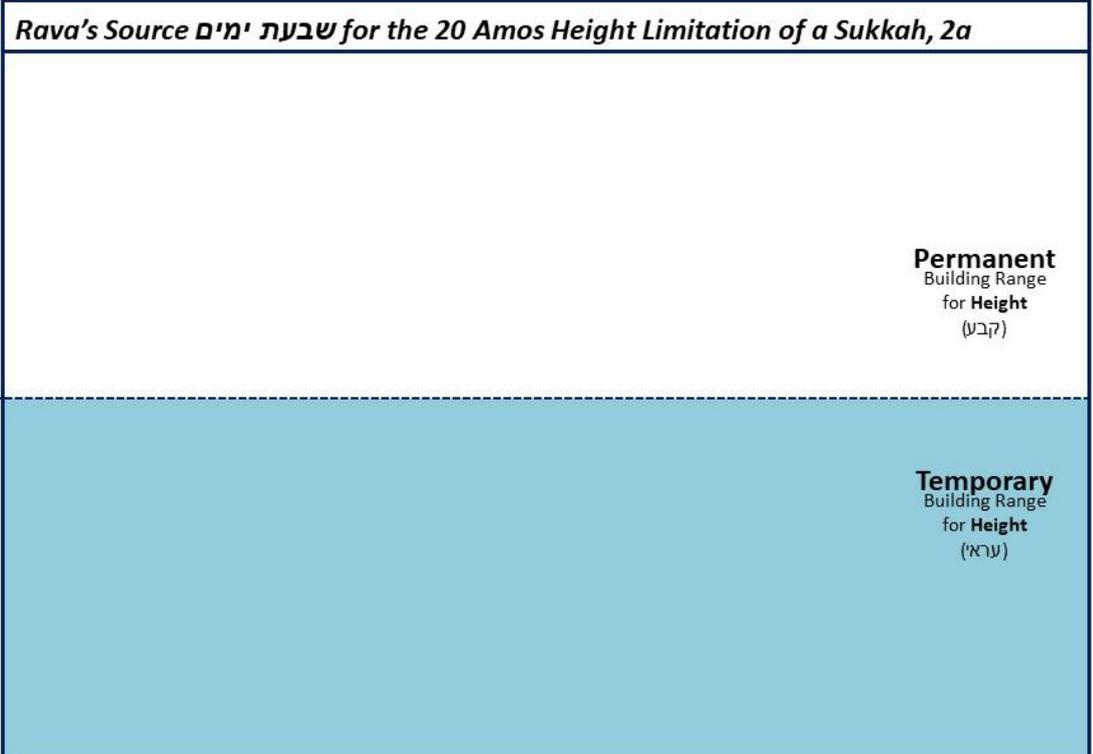
טלה - הגך אמוראי : כרבה לא אמרי - דילין מלמטן ידשו : סאח - לאו בידיעה דשיבת סוכה קא אמר אללא בדישעת חורות הבאין היקף סוכת טנגי כבוד הכנסה לחבות : לימות המשית - אותם סוכות יהיו ללא לשונג ולמסאור אבל סוכת מטיה אינה ללא : סרפי - דאין עס סוכה אללא העשויה ללא להאי דימות המשית משום דעשויה ללא קרויה סוכה : משום קשיא דאביי - דעשה מחיטת של כרזל ושיטויא לא משמע להו האולי וקרא לאו חוקא ערף נקט לא ילפינן מיניה שישראל : כמאן - מהגך אמוראי דלעיל אולא כך ס' : מחלקת - דרי יהודה ורבנן : משלט שלטא, ביה עינא - דרך דפנות

כרבי יורא לא אמרי - הא דלא קאמר משום קשיא דאביי כדקאמר על רבא משום דרבי זירא שני לאביי שפיר : **וכיון** דדפנת מנישעת לסך משלט שלטא ביה עינא - ולא דמי לגר חטכה וקורה מטי דלא משיב היכר למעלה מעשרים אפי"פ שהקורה על גבי כתלים דהתם קורה פסח לא שליט בה עינא כעו כסוכה דרחה סוכא : **יש** כה יותג מלרבע אמות אפילו למעלה מעשרים כשירה - לבסוף מסיק דרב האנא סבר מרשאו ורובו ושלטא עד ד' אמות פלגי יותג מד' אמות כשירה ותימה וכו נקשר ברחבה משה יתר מד' אמות אם היכה גבוהה מעשרים

דגוה סביבת לסך אלא העשר רוסן שתיים או יותר תחת הסך חשור ונחיו כלל ויתג כרי שיחא חשיר נכנס בו' אבל אם בניית לסך אפי"פ (כשהוא) כרבה אפי"פ משום דרחה הוא וקיי"ל כרבה דהוא"ל כל רביב (הנא) נכיר סליה כרב דאמר רב רבנא משטת דרב מחלקת כמאן בה אלא ד' על ד' אמת ס' - הא רבא רב נתן משטת רבי מחלקת כשניה מחוקת אלא ר א ש ר ורבו ושלטא וטי

כולדו כרבה לא אמרי התוא ידיעה לדורות היא כרבי וירא נמו לא אמרי הדנא לימות המשיח הוא דכתיב ור' וירא איב לימא קרא ודעפה תהיה לצל יומם ומאי וסוכה תהיה לצל יומם שמעת כוניה תרתי כרבה נמו לא אמרי משום קשיא דאביי כמאן אולא הא דאמר ר' יאשיה אמר רב בהלוקת בשאין

Another proof that the definition of a דירת עראי is not determined by the materials used but is an abstract range determined as 20 amos or less can be learned from Gemara 7b where Rebbi Yehuda is listed as one of eight Tannaim that hold that a sukkah is a דירת קבע on the basis that he validates a sukkah above 20 amos in height. From this we find a proof for Rava's understanding that a sukkah which is built at 20 amos or lower in height is in the dimensional range of what is considered a דירת עראי.

Does Rabbi Yehuda allow a sukkah to be built at 20 amos or less in height?

Yes, as he agrees with Mishna 2a that states: ושאני גבוהה עשרה טפחים. Therefore, a sukkah that is built 10 tefachim or higher is valid.

ב

עין משפט
ג' ר' מצודה

א מ"י פ"ד מלכות
סוכה הלכה א' סוג
פסוק מ' חזקיהו א"ח ט"ו
הלכה סוף א' :

ב ב' מ"י ט' סוף ט"ז
סוף ט' :

[כך דנהלו פ"י אגח
פ"ד דלחמ' לקמן לו.
מגדלו הושתא וכו' כחוט
סמוכי לחמי דמסיק לקמן
לג' לעולם דבר דלגין]

ג' ב' מ"י ט' סוף ט"ז
ט' סוף ט"ז סוף ט"ז
פ"ד סוף ט' :

ד' ד' מ"י ט' סוף ט"ז
ט' סוף ט"ז סוף ט"ז
א"ח ט"ו תרלה ט"ז א' :

ה' ה' מ"י ט"ז תלכות
שנה הלכה י' סוף
פסוק דכתיב א' חזקיהו
א"ח ט"ו סוף ט"ז סוף ט"ז

[ג' לעולה סעשיר]

סוכה פרק ראשון סוכה

סוכה • ורבי יהודה מכשיר • בגמרא מפרש פלוגתייהו : ושאני גבוהה עשרה טפחים • בגמרא מפרש טעמא : שלש דפתי • נמי בגמרא יליף לה : ושחמיה מרובה מלחה • הוועט בטל כרוכ והרי הוא כמי שאיט ועל שם הסכך קרויה סוכה : **גמ' מבי** שהוא גבוה • מבי שהוא סהם משלש תורה אור לדיון ורלשו פתוח לרשות הרבים והצרות פתוחות לו ויולאות ובלות לרשות הרבים הרי הוא רשות היחיד לבני חצרות ואכרו חכמים להוליא מרשותו לרשות חבירו בלא עירוב שהחצרות כל אחת רשות לעמה והמבי רשות לסוף והצרות בו שיתוף להחזקה כל החצרות צפה או ציין ולהניח השימוש בלחת מן החצרות ולפי שאין לו מחילה רביעית וקרוב הוא להיות דומה לרשות הרבים האריכו הכר ברלשו הפתוח לרשות הרבים או לדי קוקף או קרה מכותל לסתל ואם גבוה הקורה מעשירם אמה : ימעט • יספיל : איט לרין • והסם מפרש טעמא : סוכה מדלורייתא •

סוכה • מאי טעם גבי סוכה דתני פסולה ומאי טעם גבי מבוי דתני תקנתא • והא דלא פריך מבי דתני פסולה ותקנתא דתני בפרק לולב הגזול (לקמן דף נ"ג) : או שהיו ענביו מדובין מעלו פסול ואם מיעטן כשר דלא פריך אלא מסוכה ומבי שדינם שוה לענין גבוה ושניה לשון משנתו ועוד דגבי הדם אלטרין למיתני תקנתא דס"ד אמינא כיון "דגדולו בפסול תו לית ליה תקנתא :

דאורייתא הני פסולה • דלי הוה תני ימעט חיישין דילמא טעי אריש לומר ימעט לכהחילה ויעבד כקרה ודקיק בלשון דלמא אתי לירי איסורא דאורייתא והני פסולה אמ"ג דלא הוי ליטנא מעליא כמו ימעט אכל במבוי דרבנן לא הייס והגא ימעט שהוא ליטנא מעליא כדאשכחן בריש פסחים (דף נ"ג) שעקס הכתוב כמה אזהרות שלא להוליא דבר מגונה מפיו ובקונטרס לא פירש כן אי נמי יס לומר דלשון ימעט משמע חומרא דרבנן בעלמא

****ישריא גבוהה למעלה מעשירם אמה פסולה ורבי יהודה מכשיר ושאני גבוהה עשרה טפחים יושאין לה (*שלושה) דפנות יושבתה *מרובה מצלתה פסולה: גמ' תנן תתם **מבי ישריא גבוה *מעשירם אמה**

Also, another proof is where Gemara 23a cites a Baraisa that states: עשאה לבהמה דופן לסוכה: רבי מאיר פוסל ורבי יהודה מכשיר — Regarding this Baraisa, Abaye understands that R' Meir invalidates the use of an animal as a sukkah wall out of concern that it might die, whereas Rabbi Yehuda validates it. The Gemara explains their dispute as where the animal is of average size and its top is within 3 tefachim from the s'chach, which qualifies the sukkah as having the required minimum 10 tefachim in height for a valid sukkah. From here we see that the Gemara understands that Rabbi Yehuda permits a sukkah to be built at 20 amos or lower in height.

הישן תחת המטה פרק שני סוכה

בג

עין משפט
ט' סוזה

הואיל ולא יעל האילן טעל קרקעיה הסוכה שאיט יטל לעמוד
בסוכתה שחם שבארץ און עולין לה כיום טוב דמשמחם באלין :

התניא תעשה סוכה בראש הסוכה - עמוד גרים בברייתא
בראש העגלה דפלגין מני בראש העגלה דמריש' לטיל

(דף סא: ג"כ. ש"ן) ולא כוש שפי' ר"ח בפי' (דף ז' תס ד"ס
על גבי נסחה - ע"ה קתן ללחוש על ג' סוכים ליהוה

קרקעיה הסוכה ועשה למעלה מחילת
וסיקר רבי יהודה פוסל ומכיל קשה

לפי' דמתניין דלפיל (דף סא:) גבי
סוכן סוכתו בברייתא תעשה כדפי'

לעיל וי"ת דהכא לול במיטלעל הסכך
על גבי נסחה דל"כ למה ל' קח

ל' יהודה חיטוק ליה משום דלון
לה קבע כדפרישית לעיל אלול העמוד

סוכה ע"ג ד' קניסוס וסוכן עליון
הסכך והגנים שם הכהונה ועשה

עליה קרקעיה ומחילתיה עד לסקל
דלול ברייתא לעגמה דלון עולין על

גבי נסחה כיום טוב :
סוכה תחילתה לעגמה - מאן
עגמה גמי היה פוסל

רבי הגנאל

בינהל למסד ברוח
ספדת ריבשת ואינה
יטלה למסד ברוח
ספדת דים. ו' קניסוס
דחא רביס סוכת דיר
דחא רביס סוכת דיר
דחא רביס סוכת דיר
דחא רביס סוכת דיר

על גבי נסחה דל"כ למה ל' קח
ל' יהודה חיטוק ליה משום דלון
לה קבע כדפרישית לעיל אלול העמוד

סוכה ע"ג ד' קניסוס וסוכן עליון
הסכך והגנים שם הכהונה ועשה

עליה קרקעיה ומחילתיה עד לסקל
דלול ברייתא לעגמה דלון עולין על

גבי נסחה כיום טוב :
סוכה תחילתה לעגמה - מאן
עגמה גמי היה פוסל

בסוכה על גבי אלין : **ורבי** יהודה
מקמי - בשלל סוכן הסוכה על גבה

ליידי דל"כ, הוי"ל לה סכסכה ככרשי
המטה : **ולא** גולל לקבר - כשהמת

מונה בקבר מניחין על הקבר און
גדולה לנסוס און חללה הוא נקרא

גולל מוטעם במחמת חללות פרק
קמי' דמתן קשה טעמיה גולל

לקבר בין שומיה על ליה בין שומיה
און טמא אלול כגדר הפתח ועד

על גבי נסחה דל"כ למה ל' קח
ל' יהודה חיטוק ליה משום דלון
לה קבע כדפרישית לעיל אלול העמוד

סוכה ע"ג ד' קניסוס וסוכן עליון
הסכך והגנים שם הכהונה ועשה

עליה קרקעיה ומחילתיה עד לסקל
דלול ברייתא לעגמה דלון עולין על

גבי נסחה כיום טוב :
סוכה תחילתה לעגמה - מאן
עגמה גמי היה פוסל

בסוכה על גבי אלין : **ורבי** יהודה
מקמי - בשלל סוכן הסוכה על גבה

ליידי דל"כ, הוי"ל לה סכסכה ככרשי
המטה : **ולא** גולל לקבר - כשהמת

מונה בקבר מניחין על הקבר און
גדולה לנסוס און חללה הוא נקרא

גולל מוטעם במחמת חללות פרק
קמי' דמתן קשה טעמיה גולל

לקבר בין שומיה על ליה בין שומיה
און טמא אלול כגדר הפתח ועד

על גבי נסחה דל"כ למה ל' קח
ל' יהודה חיטוק ליה משום דלון
לה קבע כדפרישית לעיל אלול העמוד

על גבי נסחה דל"כ למה ל' קח
ל' יהודה חיטוק ליה משום דלון
לה קבע כדפרישית לעיל אלול העמוד

סוכה ע"ג ד' קניסוס וסוכן עליון
הסכך והגנים שם הכהונה ועשה

עליה קרקעיה ומחילתיה עד לסקל
דלול ברייתא לעגמה דלון עולין על

גבי נסחה כיום טוב :
סוכה תחילתה לעגמה - מאן
עגמה גמי היה פוסל

בסוכה על גבי אלין : **ורבי** יהודה
מקמי - בשלל סוכן הסוכה על גבה

ליידי דל"כ, הוי"ל לה סכסכה ככרשי
המטה : **ולא** גולל לקבר - כשהמת

מונה בקבר מניחין על הקבר און
גדולה לנסוס און חללה הוא נקרא

גולל מוטעם במחמת חללות פרק
קמי' דמתן קשה טעמיה גולל

לקבר בין שומיה על ליה בין שומיה
און טמא אלול כגדר הפתח ועד

על גבי נסחה דל"כ למה ל' קח
ל' יהודה חיטוק ליה משום דלון
לה קבע כדפרישית לעיל אלול העמוד

על גבי נסחה דל"כ למה ל' קח
ל' יהודה חיטוק ליה משום דלון
לה קבע כדפרישית לעיל אלול העמוד

סוכה ע"ג ד' קניסוס וסוכן עליון
הסכך והגנים שם הכהונה ועשה

עליה קרקעיה ומחילתיה עד לסקל
דלול ברייתא לעגמה דלון עולין על

גבי נסחה כיום טוב :
סוכה תחילתה לעגמה - מאן
עגמה גמי היה פוסל

בסוכה על גבי אלין : **ורבי** יהודה
מקמי - בשלל סוכן הסוכה על גבה

ליידי דל"כ, הוי"ל לה סכסכה ככרשי
המטה : **ולא** גולל לקבר - כשהמת

מונה בקבר מניחין על הקבר און
גדולה לנסוס און חללה הוא נקרא

גולל מוטעם במחמת חללות פרק
קמי' דמתן קשה טעמיה גולל

לקבר בין שומיה על ליה בין שומיה
און טמא אלול כגדר הפתח ועד

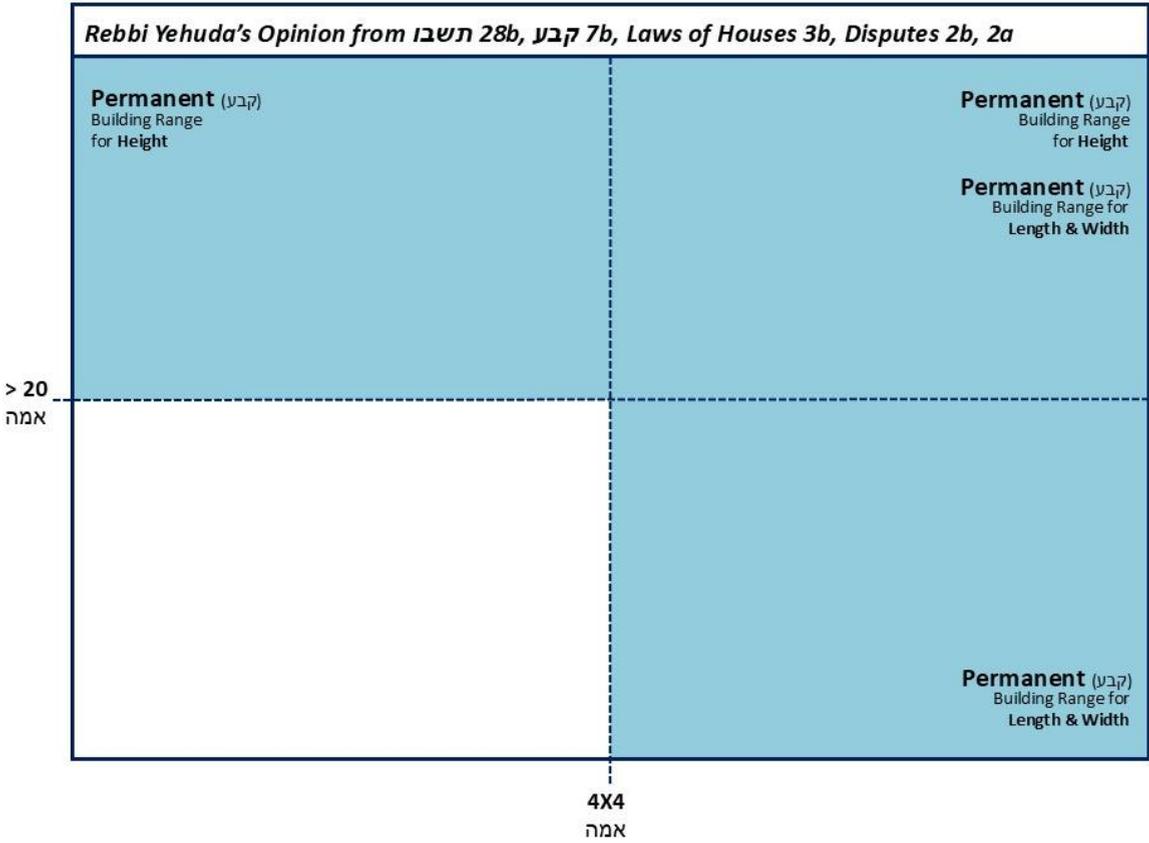
על גבי נסחה דל"כ למה ל' קח
ל' יהודה חיטוק ליה משום דלון
לה קבע כדפרישית לעיל אלול העמוד

(End.)

Rebbi Yehuda allows a sukkah to be higher than 20 amos because he holds that a sukkah is a דירת קבע, but what is his קבע requirement without which a sukkah would be invalid if he at the same time holds that a sukkah can also be built at 20 amos or lower in height?

The Gemara on 7b states: אמר אביי רבי ור' יאשיה ורבי יהודה ורבי שמעון ורבן גמליאל ובית שמאי ורבי אליעזר ואחרים כולהו סבירא להו סוכה דירת קבע בעינן. Each one of the Tannaim listed holds that a sukkah needs a particular aspect of קבע in order for a sukkah to be valid. However, if Rebbi Yehuda simply allows a sukkah to be either above 20 amos in height, where it would be a דירת עראי, or 20 amos or lower where it would be דירת קבע, he would not belong on this list of Tannaim that maintain that a sukkah must be a דירת קבע בעינן.

Therefore, in accordance with the Meiri commenting on Gemara 2a, Rebbi Yehuda maintains that the קבע requirement of a sukkah can be satisfied either on the basis of the dimension of height or on the basis of the dimension of length and width.

And this approach would be consistent with the Baraisa on 3b that a dwelling is considered to be a דירת קבע if it is 4×4 amos or greater in length and width. Likewise, this is similar to Rebbe's opinion on 7b which defines the קבע of a sukkah solely in the terms of length and width at 4×4 amos or greater. Therefore, the difference between the two Tannaim is that Rabbi Yehuda utilizes height **or length and width** in defining a קבע דירת.

In an attempt to answer this same question, some may assert an alternative understanding of Rabbi Yehuda's opinion by stating that perhaps Rabbi Yehuda could accept the קבע requirements of the other Tannaim. However, this approach would not be consistent with how the Ritva and Ran understand the Gemara's use of the term כולו סבירא להו, which they understand to mean that each disputant disagrees with his fellow in some aspect of the halacha.

This conclusion is further supported by the fact that Rabbi Yehuda can be seen to dispute R' Shimon's קבע requirement for a fourth wall in that he agrees with Mishna 2a that states: ושאיין לה שלשה דפנות ... פסולה. Therefore, a sukkah that has three walls is valid.

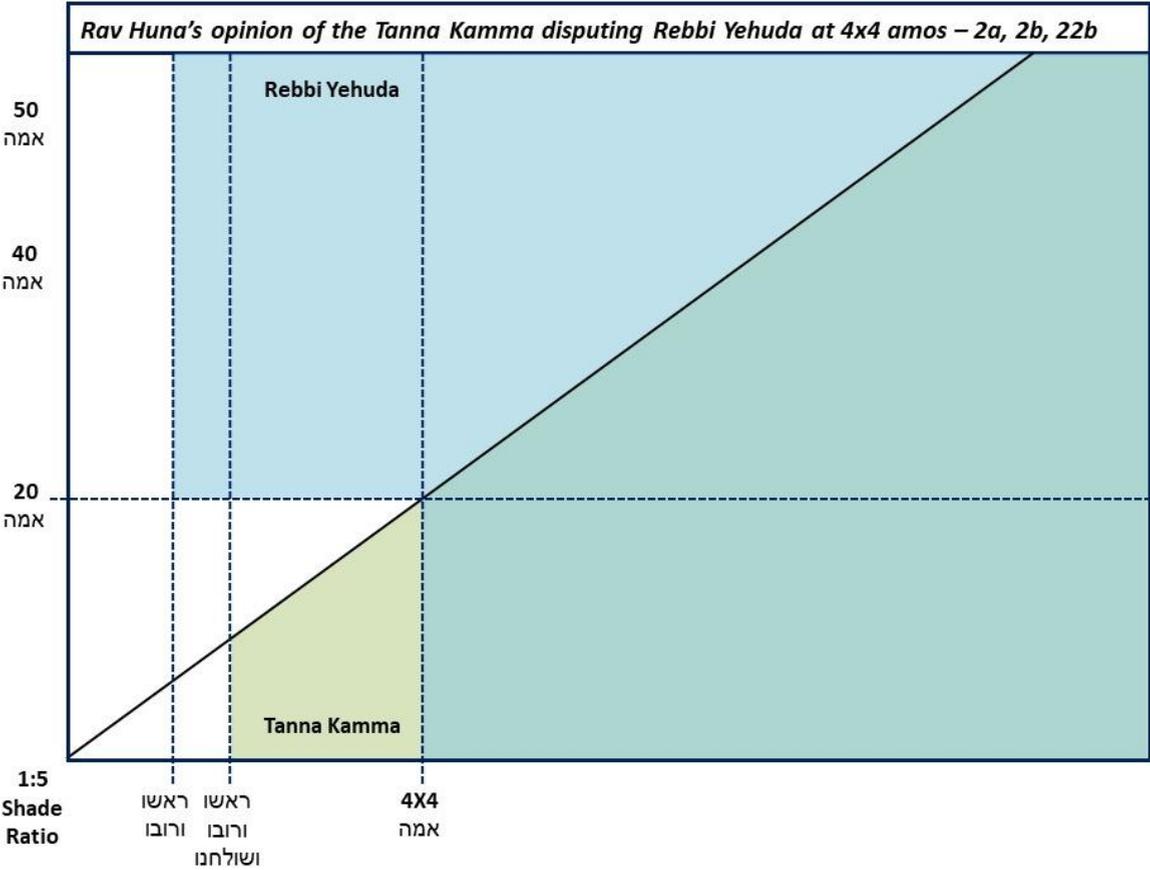
Likewise, Rabbi Yehuda can be shown to oppose Rabban Gamliel's understanding of the קבע requirement of a sukkah in that it cannot be a mobile sukkah, such as one that sits atop a wagon. This is observed in Gemara 23a which states that Rabbi Yehuda's reason for invalidating a sukkah built on the back of an animal is based on the verse that states: חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים, the festival of Succos you shall make for seven days. Rabbi Yehuda does not invalidate the sukkah because it is a mobile sukkah, rather because a sukkah atop an animal is rabbinically forbidden to be used in such a manner on the day of Yom Tov and consequently cannot be utilized for all seven days. The implication is that the Gemara understands that had it not been for the one day of Yom Tov, Rabbi Yehuda would allow a sukkah to be built on the back of an animal. Therefore, Rabbi Yehuda would permit a sukkah to be built on top of a wagon since its use would not be forbidden on Yom Tov and could be used for all seven days.

Furthermore, while Rabbi Yehuda allows a sukkah to be built at 4×4 amos or greater in length to qualify as a קבע דירת, in accordance with the understanding of the Ritvah and Ran, Rabbi Yehuda disputes Rebbe's absolute minimum requirement of 4×4 amos when he validates a sukkah of less than that measurement. This is clearly seen on 2b where in the name of Rav, Rav Huna and Rav Chanan bar Rabbah state that the argument between the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda is in a sukkah above 20 amos in height which is less than 4×4 amos in length and width.

(End.)

Why does Rav Huna in the name of Rav state that the dispute between the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda in a sukkah above 20 amos is at exactly 4x4 amos rather than 4x4 amos and less?

The reason for this is that a shade ratio of 1:5 (length to height) is a diagonal line reaching 20 amos in height at exactly 4x4 amos. This means that if the dispute between the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda was stated as being at 4x4 amos **and less** the reader would have thought that if the sukkah was merely 20 amos in height or lower it would be valid according to the opinions of the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda. But this is not the case for either of their opinions.

In regard to the Tanna Kamma's opinion, examples can be found of how a sukkah such as one that is 2×2 amos can be no higher than 10 amos in height and one of 3×3 amos can be no higher than 15 amos in height. And regarding Rabbi Yehuda's opinion of the קבע of a sukkah, Rabbi Yehuda invalidates a temporary sukkah which is built less than 4×4 amos in length and which is at the same time 20 amos or lower in height. Therefore, the dispute must be described as being at **exactly** 4×4 amos. However, both the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda permit a sukkah which is built less than 4×4 amos.

(End.)

In the name of Rav, Rav Huna and Rav Chanan bar Rabbah argue over a matter of length on 2b, but what is the source of their dispute?

The Gemara on 22b states that when Mishna 2a says וּשְׁחַמְתָּהּ מְרוּבָה מִצִּלְתָּהּ פְּסוּלָהּ it means that equal or greater shade of the s'chach must be present at the ground level where a person dwells, otherwise the sukkah is invalid. This is the opinion of all regarding the סִפָּא of Mishna 2a and not a unique requirement of Rabbi Zeira on 2a or Rav Huna on 2b.

<p>מַעֲשֵׂה - לֵארוֹךְ שֶׁאֵין מְהִילָה בְּפִחוֹ מַעֲשֵׂה: הֵאָז וְ חוּ בְּהוֹךְ עֲשָׂרִים - אֲפִילוּ הַעֲלוּיָה אֲמוּסָה לִפְתַּח עֲשָׂרִים וְהַתְּחִיבָה לִפְתַּח עֲבָרָה קָא סִלְקָא לְפָנֵי דְּעָקָר דְּמַשְׁכַּר אֲלֵמָא אֲמַרִין חֲבֹט רַמִּי בְּפִחוֹת מְרוּבָה עֵפֶס: אֲרִיז הֵכִי כְּלוּמַר חֲוָיִן דְּקִאֲמַר פִּחוֹת מַג' הוּא וּבְלַבַּד דְּקִאֲמַר הֵכִי קִאֲמַר וּבְלַבַּד שֶׁאֵין הֵאָז עֲלוּיָה ט': כֵּלֵן מִלְּמַעְלָה כֵּלֵן מִלְּמַטָּה הֵאָז דְּדִיִּיקִין כִּי הֲדִי פְּסוּלָה לְמַעְלָה קָאֵי - כְּשֵׁיט בֵּין קָנָה לְקָנָה כְּמֵלֵא קָנָה אֲפִילוּ הַיְזוּמָה הַיְזוּמָה לֵאמַר שְׁחַמְתָּהּ מְרוּבָה</p>	<p>אָבֵל שְׁלֹשָׁה כִּיּוֹן דְּלִיחַ בֵּיהַ טַפַּח לֹא אֲמַרִין חֲבֹט רַמִּי: וְשִׁצִּילָתָהּ מְרוּבָה מְרוּבָה בְּשֵׁרָה: הֵאָז כִּי הֲדִי פְּסוּלָה הוּא רַגְנָן בְּאִירְךָ פּוֹרְקִין *וְשִׁחְמָתָהּ מְרוּבָה מִצִּלְתָּהּ פְּסוּלָה הֵאָז כִּי הֲדִי כִשְׂרָה לֹא קִשְׂא *כֵּאֵן מִלְּמַעְלָה כֵּאֵן מִלְּמַטָּה אֲמַר רַב פַּפָּא הֵיִיט דְּאֲמַרִי אִינְשֵׁי כּוּזָא מְלַעִיל כְּאִיסְתְּרָא מִלְּתַרְתָּ: מְעוּבָה כְּמִין בֵּית: תִּזִּי יְהַמְעוּבָה כְּכִין בֵּית אַעִיפֵי שְׁאִין הַכּוּכְבִים נִרְאִין מְרוּבָה כִשְׂרָה אֵין כּוּכְבֵי הַבַּיִת נִרְאִין מְרוּבָה בֵּית שְׂמַאי פּוֹסְלִין וּבֵית הַלֵּל מְבַשְׂרִין:</p>	<p>שֶׁאֵין בְּנוֹכַח שְׁלֹשָׁה כִּיּוֹן דְּקָרִיָה רֵאֶזָה מַשַּׁח אֲפִילוּ בְּנוֹכַח שְׁלֹשָׁה נְמוֹ אֲמַרִין חֲבֹט רַמִּי וִיס לְמַר דֵּלֵא דְמִי דְבִלְאֵי כִּי יִיקָשׁ לָן הֵאָז בְּלָא טַעֲמָא דְּחֲבֹט רַמִּי לִיחְכָּר הֵאָז מְבִי כִּיּוֹן דְּאֵין הַקָּרִיָה לְמַעְלָה מַעֲשֵׂרִים אֲלֵא הֵיִט עַמְמָא כְּדִלְמַרִין הֵאָז דְּבַעֲיָן קָרִיָה עַל גַּבֵּי מְבִי וְאֲפִילוּ הֵי קָרִיָה מַשׁוּם מְחִילָה בְּעִינֵן הֵיכִר קָנָה וְלֹא מַשְׁבֵּי הֵיכִר כֵּלֵן אֲלֵא אֵס ק סִי בְּשֶׁךְ שְׁלֹשָׁה כִי הֵיִאֵל דְּהֵאָז דְּהֵמִי מְבַחֲזֵן וְאֲפִילוּ כְּמוֹן לְטוֹתֵל: וְהַיְזוּמָה הַיְזוּמָה לֵאמַר שְׁחַמְתָּהּ מְרוּבָה</p>
---	--	--

Therefore, we can deduce that an additional factor involved in the disputes between Rabbi Yehuda and the Tanna Kamma according to Rav Huna and Rav Chanan bar Rabbah, is not that the s'chach must be capable of producing shade at the floor of the sukkah where a person dwells (regarding this everyone agrees), but more specifically regarding the amount of time that the s'chach (and not the walls) must provide protection from the daytime heat in order for the sukkah to be valid, as the Torah states: וּסוּכָה תְהִיָּה לְצִלַּי יוֹמָם מִזְרוֹרֵב.

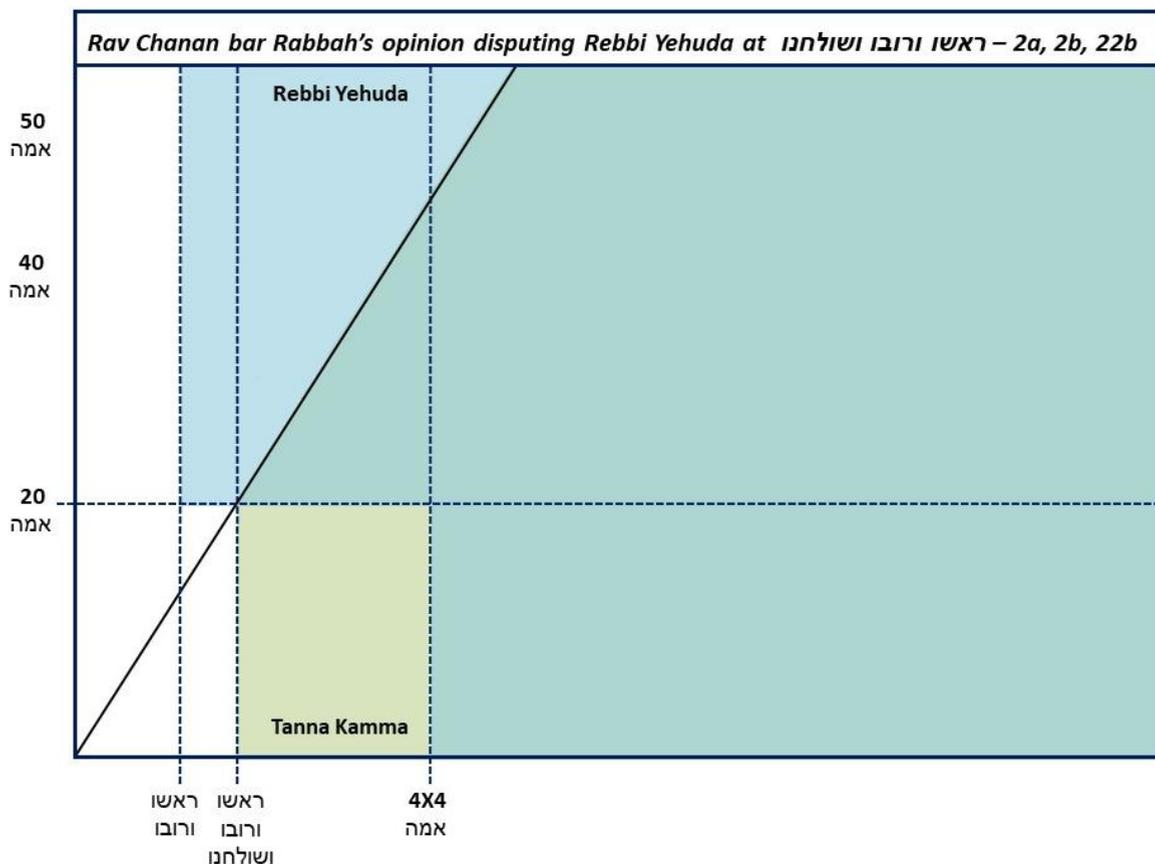
Imagine a person in a very hot desert. He needs protection from the daytime heat. Would a structure with a length to height ratio that provides only 5 minutes of shade at the floor be called a sukkah? Perhaps a legal sukkah must provide one or more hours of shade at the floor of the sukkah where a person dwells to be valid.

The Gemara on 2b explains that the Tanna Kamma of Rav Huna in the name of Rav understands that the source of the 20 amos height limitation of a sukkah is derived **directly** from the requirement that a sukkah must provide a certain amount of protective shade during the daytime heat, which according to him is minimally accomplished with a length to height ratio of 1:5, as the Gemara states: כֵּמָאן כְּרַבִּי זִירָא דְאֲמַר מִשׁוּם צִל הוּא וְכִיּוֹן דְּרוּיְהָא אִיכָא צִל סוּכָה.

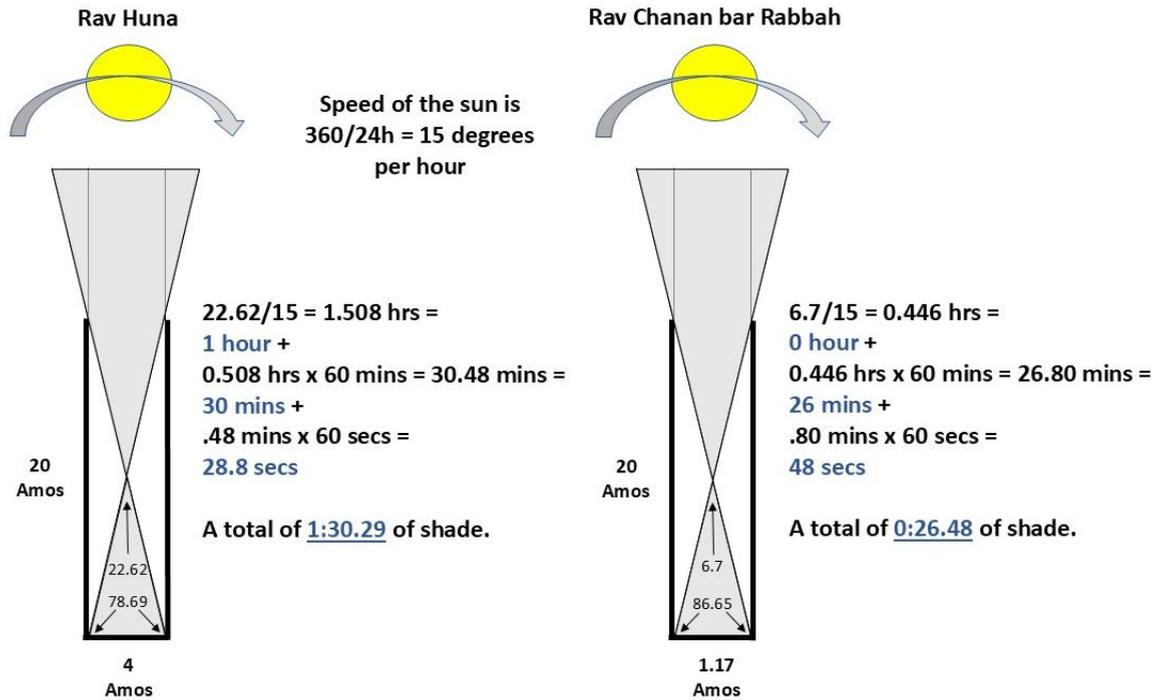
However, Rav Chanan bar Rabbah's opinion also holds that a valid sukkah must provide equal or more shade at the ground level where a person dwells as described in Gemara 22b

and Mishna 2a, but he does not hold that the 20 amos height limitation of a sukkah is derived from the requirement of shade, as does Rav Huna. Rather, the 20 amos height limitation of a sukkah is derived from the law of noticeability (למען ידעו), like Rabbah stated on 2a.

Consequently, this opinion of the Tanna Kamma did not have an answer for what the minimum amount of time is that a sukkah had to provide shade from the daytime heat. Therefore, the Tanna Kamma of Rav Chanan bar Rabbah's opinion utilized the principle of תפשת מרובה לא תפשת מועט תפשת and determined the shade ratio from their understanding of the minimum size sukkah. And since this opinion of the Tanna Kamma holds that a sukkah is valid until 20 amos in height on the basis of למען ידעו and Beis Shammai's opinion that a sukkah is a דירת קבע, which requires a minimum size sukkah of ראשו ורובו ושולחנו in regards to its length, it used these factors to define its opinion of what the minimum amount of time is that a legal sukkah must provide shade during the daytime heat.

Therefore, Rav Huna maintained that a valid sukkah required 1 hour and 31 minutes of shade from the s'chach at the floor of the sukkah, while Rav Chanan bar Rabbah maintained that the minimum amount of shade from the s'chach is 27 minutes.

Pythagorean Theorem:

$$a^2 + b^2 = c^2$$

$$20^2 + 4^2 = c^2$$

$$400 + 16 = c^2$$

$$\sqrt{416} = c$$

$$20.396078054371 = c$$

Arcsin Formula:

$$angle = \arcsin\left(\frac{a}{c}\right)$$

$$\arcsin\left(\frac{20}{20.396078054371}\right)$$

$$\arcsin(0.98058067569092)$$

$$= 1.3734 \text{ rad} = 78.69^\circ$$

Angles of a Triangle:

$$a + b + c = 180^\circ$$

$$78.69^\circ + 78.69^\circ + c = 180^\circ$$

$$157.38^\circ + c = 180^\circ$$

$$c = 180^\circ - 157.38^\circ$$

$$c = 22.62^\circ$$

(End.)

Why does the Gemara state on 2b that Rav Chanan bar Rabbah's opinion in the name of Rav is not like one of the three Amoraim?

Rav Chanan bar Rabbah's opinion is **not like the three** Amoraim (Rabbah, Rabbi Zeira, and Rava) who attempt to explain the 20 amos height limitation of a sukkah. His use of תפשת מועט תפשת לא תפשת מרובה is coming to establish the Tanna Kamma's opinion regarding the minimum amount of time that a sukkah must provide equal or more shade from the s'chach at the floor of the sukkah where a person dwells. And, through deduction it can be determined that Rav Chanan bar Rabbah's opinion regarding the 20 amos height limitation of a sukkah is in accord with Rabbah, למען ידעו. In fact, from the perspective of Rav Chanan bar Rabbah's opinion, Rabbi Yoshiyah's dictum regarding the 20 amos height limitation of a sukkah and his dictum regarding the minimum amount of time that a sukkah must provide equal or more shade from the s'chach, represents a single opinion of the Tanna Kamma. Therefore, Rav Chanan bar Rabbah's dictum is entirely dependent on Rabbi Yoshiyah's dictum being correct.

And the simplest reason why למען ידעו is the only logical option as Rav Chanan bar Rabbah's source for the 20 amos height limitation, is that he disputes Rav Huna at 4×4 amos, who is in accord with Rabbi Zeira, and Rava's opinion of temporariness in regard to the dimension of height does not permit a sukkah to be over 20 amos. However, a more nuanced and complicated answer at this stage is that since Rav Chanan bar Rabbah's opinion is based on Beis Shammai's understanding that a sukkah is a דירת קבע requiring ראו ורובו ושולחנו, he cannot at the same time hold that a sukkah is a דירת עראי like Rava who will be found later to be in accord with Beis Hillel.

The proof that this is the correct understanding of the Gemara is that after Rabbi Yehuda's Baraisa regarding Queen Helene sukkah refutes Rabbi Yoshiyah's dictum regarding the requirement that the walls must reach the s'chach, Rav Chanan bar Rabbah's opinion is no longer addressed by the Gemara afterward. This is because the Gemara understands that Rav Chanan bar Rabbah's opinion is dependent on Rabbi Yoshiyah's source of למען ידעו being correct.

(End.)

If Rav Chanan bar Rabbah agrees with R' Yoshiyah that the source for the 20 amos height limitation of sukkah is למען ידעו, why does the Gemara on 2b state that R' Yoshiyah argues with Rav Chanan bar Rabbah because he gives a measurement of length?

This is because there is more than one factor that effects the height of a sukkah, as the Gemara on 2a previously stated: מיהו סוכה דנפישין מיליה. While Rav Chanan bar Rabbah and R' Yoshiyah agree that the source for the 20 amos height limitation of sukkah is למען ידעו, R' Yoshiyah still argues with Rav Chanan bar Rabbah over the nature of the קבע needed for a valid sukkah, the definition of which also impacts the height of a sukkah. Rav Chanan bar Rabbah's measurement of length represents his opinion that the קבע of a sukkah is in accordance with Beis Shammai, ראשו ורובו ושולחנו. This becomes the basis upon which he determines the minimum amount of time that the s'chach of the roof must be capable of producing shade at the floor of the sukkah, as the Gemara on 22b explains regarding the סיפא of Mishna 2a that states: ושחמתה מרובה מצלתה פסולה. Therefore, Rav Chanan bar Rabbah establishes a minimum shade ratio using the principle of תפשת מרובה לא תפשת תפשת based on the 20 amos height limitation of ידעו למען and Beis Shammai's opinion that a sukkah is a קבע דירת, which requires a minimum size sukkah of ראשו ורובו ושולחנו in length to accommodate a person's table, 7b.

Whereas R' Yoshiyah maintains that the קבע of a sukkah is that in addition to the roof, the sukkah's walls must also provide shade when the sun is at diagonal to the sukkah. Because of this he understands that there is no minimum amount of time that the s'chach must provide shade at the floor of the sukkah, as the Baraisa on 7b states: ושחמתה מרובה מצלתה פסולה תנו רבנן חמתה מחמת סיכוך, ולא מחמת דפנות. רבי יאשיה אומר: אף מחמת דפנות. Therefore, R' Yoshiyah argues with Rav Chanan bar Rabbah (and Rav Huna) in maintaining that a sukkah must provide shade for the entire day and not just for a certain amount of time during the daytime heat of the afternoon. Consequently, he holds that there is no universal height-limiting shade ratio and so long as the walls reach the s'chach the sukkah can extend far above 20 amos unimpeded.

Other than R' Yoshiyah, how do any of the opinions accomplish equal or greater shade at the floor of the sukkah in accordance with Gemara 22b and Mishna 2a in a sukkah above 20 amos in height?

Given that the mitzvah of dwelling in a sukkah applies around the world, in both the Northern and Southern hemispheres at the same time during Yom Tov of Sukkot, the Tanna Kamma understood that the physical dimensions of a sukkah were determined on the basis of the sun passing over the sukkah at a perpendicular angle of 90-degrees. This would account for locations where a person is dwelling in exile, and the sunlight and heat of the day is the most direct and intense. The fact that this shade ratio and its resulting physical dimensions will produce less to even no shade time of the s'chach at the floor level in other locations of the world (such as Israel, Russia, or Australia) is not a concern.

Therefore, just as we are not concerned about the angle of the sun and the lack of shade of the s'chach produced at sunrise or at nighttime, so too the Torah is not concerned that this sukkah with its physical dimensions may be placed in locations of the world that do not experience the sun at a direct 90-degree angle and produce the same amount of shade from the s'chach.

(End.)

What is Rabbi Yehuda's opinion regarding the minimum amount of shade time when he allows a sukkah to be as high as 40 or 50 amos?

As previously stated, the Ritva and Ran cite a tradition of the Geonim that the phrase כולו להו סבירא להו, as used in Gemara 7b, indicates that the Tannaim disagree as to the nature of the קבע of a sukkah. Therefore, Rabbi Yehuda disputes Beis Shammai's opinion that the קבע of a sukkah requires a person to bring his physical table inside the sukkah, which drives a minimum size sukkah of ראשו ורובו ושולחנו. Consequently, since Rabbi Yehuda does not require a table, he holds that the minimum size sukkah is ראשו ורובו. And since Rabbi Yehuda's opinion is that a sukkah is a דירת קבע on the basis of an abstract dimension without limit above 20 amos, he does not and cannot utilize the principle of תפשת מרובה לא תפשת to determine the proper amount of shade time. Rather, he holds that a sukkah needs only to provide proper shade at הצות for a singular moment when the sun is at a 90-degree angle to the sukkah.

And Rabbi Yehuda informs us that this is the correct understanding of his opinion by stating in his Baraisa regarding Queen Helene's sukkah in 2b, סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה. He states אמם פסולה ורבי יהודה מכשיר עד ארבעים וחמשים אמה to indicate that even at ראשו ורובו (one amah in length for the measurement of a person, 8a), a sukkah could be ארבעים or חמשים amos in height, which indicates that he does not hold by a ratio at all. Otherwise, he could not state either or.

<p>ראשו ורובו וקלחט : נימח בהכשר סוכה • בלרסה וברכה פליגי החזויהו לית להו דכי פליגי רבנן בסוכה התלוממת בשיעור הכשר אורך סוכה פליגי ובמשי מיהא מכשרי לפניו היא גבוהה דכין דריתא ליתא לל סקד או טעמא אחריעא להכשירה דרכ הוהא סכר אי אפשר להעמיד מחלוקתן כפתחה מד' אמות דאם כן כלא גבוהה מעשרים אמה פסולה</p>	<p>ורובו ושולחנו פליגי אבל יותר מראשו ורובו ושולחנו דיה כשרה ומר סבר מראשו ורובו ושולחנו עד ד' אמות פליגי אבל יותר מד' אמות דברי הכל כשרה מיתיבי סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה ורבי יהודה מכשיר עד ארבעים וחמשים אמה *אמר רבי יהודה *מעשה בדילני המלכה בלוד שהיתה סוכה גבוהה מעשרים אמה ודיו זקנים נכנסין ויוצאין לשם ולא אמרו</p>	<p>הכל היתה חמשים כשרה לרבעים מיבעיא כדדייקין כריש אלמנה נונית (כתובות דף נה.) גבי אלמנה שקחה שמים ושלם שנים ולא חכמה מוטתיה איבדה מוטתיה ובסוף ב"ק (דף קתנ) גבי לקחן מן הרועים ארבע וחמש לאן ארבע וחמש גזין החם ניחא דהו ז' ואין לריך לומר ז' משום הכי קשיא ליה אבל קשיא מההיא דפרק צטת סחים (נה' ג')</p>	<p>י' יודית מכשיר עד כ' י' אמה א"ר יודית פשעה בסוכה דילני המלכה שהיתה גבוהה סכ' אמה ורבי זקנים נכנסין אצלה ולא אמר לה ד בר : ירושלמי אמה לו אמר שהיא אמה ואין אמת פועות בסוכה : אמה לון והוא י' גום דהו ל' תלמידי זמנים אית לך למישר בסוכה מלכה שאינה</p>
--	---	--	---

Furthermore, he provided a רמז to his opinion that there is no shade ratio **and** that the minimum size sukkah is ראשו ורובו with the use of the numbers 40 and 50. Because the numerical value of 1 amah (ראשו ורובו), 40 amos, and 50 amos is 91, the gematria of סוכה.

(End.)

enables a sukkah as small as ראשו ורובו in length because he does not require the קבע of a table. Whereas Beis Shammai's opinion that a sukkah is a דירת קבע on basis of a requirement that a table must be inside the sukkah, establishes the minimum length and width of a sukkah as ראשו ורובו ושולחנו.

Furthermore, since Rav Huna's opinion maintains that a sukkah can be built at less than 4x4 amos, the Rabbanan can no longer poskin like Rebbe who maintains that a sukkah is a דירת קבע, which requires a minimum size sukkah of 4x4 amos. Consequently, the halacha for the minimum size sukkah must be decided in accordance with Beis Shammai that a sukkah is a דירת קבע which requires a person to bring his table into his sukkah in order to dwell in the manner that he normally does in his house all year long, 28b and 7b.

Finally, in regards to Rav Shmuel bar Yitzchak's understanding of the dispute between Beis Shammai and Beis Hillel, which he understood in the terms of a דאורייתא requirement that a sukkah must be either a דירת עראי or דירת קבע, the Gemara adds that it was said by some that the exchange continued with R' Abba asking, "who is it that told you" that Beis Shammai and Beis Hillel argue over a דאורייתא as to whether a sukkah is a דירת עראי or דירת קבע? And Rav Shmuel bar Yitzchak responded to Rabbi Abba, "it is Beis Shammai" that told me.

סוכה פרק ראשון סוכה

לא מלכה אלא לקטניות שבה - מה שדחק בקטנים לרב חק
 כך רבה מה רחיה לרבי יהודה הא אז אפשר לטבעה בניס
 בשמחה מפחים לא פירכה היא דדילמא ארובה טובא אבל לא היסה
 רחנה *שבעה מפחים וצניה בראיוו ארך הוא יתבי :

דאמר לך מני כ"ש הוא ולא
 קוח מזה ט' - בסדר
 רב עמרם פסק בשעה מקומות
 הלכה ככ"ש תדא היא דסוכה לריכה
 שיהא מחוקת ראשו ורובו ושולחנו
 ואורך במחמת פרק האכלת (דף ט'
 וז"ל) גבי סדין כליה כ"ש פטרין
 וז"ל מדיבין עוד לגס כמה תשין
 הוא טוח כ"ש אמרי ד' ובה"א ג'
 עוד חסם כמה תהא משוללת בית
 שמוי אמריס ד' ובה"א ג' בכל הני
 עבדי כ"ש וארך במסכת ברטות
 פרק אל דברים (דף נ"א) כ"ש
 ומכדירן[ות] הבית ואח"כ טעלין לידים
 ואמרינן בגמ' כסליה פתרון הלכה
 ככ"ה בר מוחן עוד חסם בסוף
 פירקא גבי מי שאל *שמה ולא טיך
 (בב"ש)¹ דמיידי בגמרא טענדא דרבה בר בר
 קנה דאשכח ויהי דרובא יחד תלמיד
 דעבד כ"ש ואשכח ארעק וארך
 תלמיד דעבד כ"ה ואשכח אריה
 והוא רובא דאמרי רבא דאמרי רבא דאמרי רבא

משום איירא אלא למאן דאמר בסוכה קמנה
 שאלוקת וכי דרכה של מלכה לישב בסוכה
 קמנה אמר רבה בר רב אדא לא נצרכה אלא
 ל"סוכה העשירה קטניות קטניות וכי
 דרכה של מלכה לישב בסוכה העשירה
 קטניות קטניות אמר רב אשי לא נצרכה
 אלא לקטניות שבה רבנן סברי בניה בסוכה
 מעליא דעו יתבי ואידי יתבה בקטניות
 משום צניעותא ומשום הכי לא אמרי לה
 דבר ור' יהודה סבר בניה גבה הוא יתבי
 ואפ"ה לא אמרי לה דבר *אמר רב שמאל
 בר יצחק "הלכה צריכה שתהא מחוקת
 ראשו ורובו ושולחנו איל רבי אבא כמאן
 בב"ש א"ל אלא כמאן אוכא דאמרי אמר
 רבי אבא דאמר לך מני א"ל ב"ש היא ולא
 תזוז מינה מתקוף לה רב נחמן בר יצחק
 טמאי דב"ש ובית הלל בסוכה קמנה פליגי
 דלמא בסוכה גדולה פליגי ובגן דיתבי
 מבוס איירא - דוח שהא שולח בה משני החסם : אלא למיך בקמנה
 פליגי - אבל בגדולה אפילו רבנן מודו : וכי דרכה של מלכה - והלא
 נעדרתיה ומקריה חסובים טמה : לקטניות שבה - סוכה גדולה
 לבני מדינת' וקטניות קמנה בחסיה ללגשים והיא בקטניות יתבא
 ואפ"ה דטעולה לא איכפת לן דאשכ
 שגורה מן הסוכה : ורבי יהודה סבר
 ט' - וא"ה לרב חק דמוקי פלוגתא
 בשלמה מחוקת אלא כדי ראשו ורובו
 ושלוחת הנה כיון דכניה גבה היא
 לה גדולה ומודו בה רבנן ומאי רחיה
 של רבי יהודה יל דשולחנה בסוף
 הסוכה גדולה היסה ובניה על
 השולחן היו יושבין ראשן ורובן ולא
 כמסובין חן ולא כזקופין ולי גראה
 וחדף לרב חק קפיד והא מירחא
 לרב הנהא הוא וכן טיקר דשיעור
 ראשו ורובו אמרינן לקמן דלית אלא
 ו' טפחים וז' אפשר לטבעה בניס
 בשמחה מפחים : ככ"ש - דף כ"ה
 לא כפי שלוחת כדלקמן בספר השן
 (דף ט"ז) : ודיקא מני גרסין ודיקא
 נמי כדלקמן בגדולה פליגי והוא יושב
 על השחא מחוקתו ראשו משכב לחסיה
 ושולחתי לפני גופו בניס : מדקמי -
 גבי פלוגתא מי שהיה ולא איירי
 נשיעורא דסוכה : ואם איחא -

**סוכה
 חורם**

סוף פרק ראשון

**עין משפט
 גר מנה**

1

How do we know that the Gemara concluded that Beis Shammai and Beis Hillel are in fact arguing in a small sukkah over a דאורייתא requirement as to whether a sukkah is a דירת עראי or דירת קבע?

ותניא אידך רבי אומר כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות פסולה וחכ"א אפילו אינה מחזקת אלא ראשו ורובו כשרה ואילו שולחנו לא קתני קשיין אהדדי אלא לאו ש"מ הא ב"ש הא ב"ה

<p>והכללם ומייתי רביה מההיא מילתא דסוכה מעשה גרבו יומן החורני שקלה והלכו זקני ב"ש וזקני ב"ה לבקרו ומלאוה שטיה יושב ראשו ורובו כסוכה ושולחו בתוך הבית אמרו לו זקני ב"ש ז"ל היית טובב כל יומך לא קיימת מילת סוכה כל יומך ומסקינן סהם דהלכה כרבי יומן החורני וההיא פלוגתא כסוכה גדולה כדמסקין ודותרתי פליגי כההיא הלכה כב"ה אבל הלא כסוכה קטנה וכהא הלכה כב"ש מיהו</p>	<p>מיבעי ליה ובסוכה קמנה לא פליגי והתניא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו כשרה רבי אומר עד שיהא בה ארבע אמות על ארבע אמות ותניא אידך רבי אומר "כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות פסולה וחכ"א אפילו אינה מחזקת אלא ראשו ורובו כשרה ואילו שולחנו לא קתני קשיין אהדדי אלא לאו ש"מ הא ב"ש הא ב"ה אמר מר זוטרא מתניתין גמי דיקא מרקתני ב"ש פוסלין וב"ה מבשרין ואם איתא כש"א לא יצא וב"ה אומרים יצא מיבעי ליה ואלא כש"א מי</p>	<p>מהדרי: אלא לא גרסינן והכי גרסינן לטולס כדמתי פליגי: פסור מן המזוזה - סלה מפרס טעמא לקמן: אלוט נחלס - אלא פדיה לטולס ויואל ביובל אס לא נאלו כשאר קרקע בלא בנין: מעורבי המלמחה - מי האס אשך כנה בית חסד וגו' (דגריס כ): ואין מערבין זו - דרך כתיבה ליהנה פתוחין לחצר והכנה כתיב פתוחים לחצר אהא וכן יולאין דרך חצר לרשות הרבים נחלס החצר כשות לטולס והכתיב כל אחד מיוחד לרשותו ואינו יחידה את</p>
---	---	--

The proof that the Gemara rejected Rav Nachman bar Yitzchak's challenge that Beis Shammai and Beis Hillel are arguing in a small sukkah over a דרבנן regarding the manner in which a person eats, is that after stating the Baraisa on 3a: רבי אומר כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות פסולה וחכ"א אפילו אינה מחזקת אלא ראשו ורובו כשרה, the Gemara concludes with the statement: ומייתי רביה מההיא מילתא דסוכה מעשה גרבו יומן החורני שקלה והלכו זקני ב"ש וזקני ב"ה לבקרו ומלאוה שטיה יושב ראשו ורובו כסוכה ושולחו בתוך הבית אמרו לו זקני ב"ש ז"ל היית טובב כל יומך לא קיימת מילת סוכה כל יומך ומסקינן סהם דהלכה כרבי יומן החורני וההיא פלוגתא כסוכה גדולה כדמסקין ודותרתי פליגי כההיא הלכה כב"ה אבל הלא כסוכה קטנה וכהא הלכה כב"ש מיהו. Meaning, that since the Gemara finds Beis Hillel arguing over the minimum size sukkah of ראשו ורובו with Rebbe who holds that the minimum size sukkah is 4x4 amos, and it is clearly not over the manner in which one eats from a table, the Gemara deduces that Beis Hillel does in fact maintain that the minimum size sukkah originates from a דאורייתא requirement that a sukkah is a דירת עראי, just as shall be learned from the Baraisa on 3b regarding the laws of houses, that the Rabbanan can build a sukkah at less than Rebbe's 4x4 amos because they also hold that a sukkah is a דירת עראי in accordance with Beis Hillel.

<p>ביתו כשעבד אהוה ור' עמיאל לשתין כעסה ארוח בית כשיבדו להן כלשה עובדה שכריסה בולפת ומלמדת ליהוה שתיקן כלתה ללן כלתה מהן שיהו שתיקן לו כד' אמות ומטה ארבעים מוטלה לכן ולא יש בית פתוח מר' אמות איט חסוב לנרפן: ואין האתון לו השתפין חולקין זו. קמ"ד השתא שאין יכולין לטוף לזה את זה לחלק לפי שאין זו כד' לזה</p>	<p>בר רב דאמר קרקע אחד המוכרית זו מר קמ"ד אמות ושליש ויש באלעזר בית נחלס ארוח בית ואין עושין ארוח עיבור בין שתי עיירות ואין האתון והשורתפין רחלקין בו לימא רבי היא ולא רבנן אפילו תימא רבנן עד כאן לא קאמרי רבנן *התם אלא לענין סוכה דדירת עראי היא אבל לגבי בית דדירת קבע היא אפי' רבנן מודו דא' אית ביה ד' אמות על ד' אמות דדירי ביה איהו לא לא דירי ביה אינשי: אמר מר פסור מן המזוזה ומן</p>	<p>אליבא דר"ב הוה דעמלא ולחייא לשתיקן ארוח קרקע איט לרדך בית ולי כשה יוסר תמאה ולרבעים ואלתה אמה ושליש אמה בין שתי עיירות הוה שיפור שני קרפפות שטכשו מלמדין בית זה לנרפן דכשה לית ביה ארבע אמות לא חסוב והו' כמאלן דליהא ולן העיירות מהחברות בין לרב הוה בין לחייא בר רב א"כ מה לו להמיר שתי עיירות הוה ליה</p>
--	---	---

The Gemara then brings an additional proof with Mar Zutra who states that if the proper understanding of the argument was as Rav Nachman bar Yitzchak suggests, that Beis Shammai and Beis Hillel are arguing over a דרבנן regarding the manner in which a person eats, the Mishna should have concluded that Beis Shammai holds that a person does not discharge his obligation and Beis Hillel holds he does discharge, בש"א לא יצא וב"ה אומרים, יצא.

<p>לא תזו סנה ואקשין על פסא דחוקת ב"ש וב"ה בסנה קטנה התן פי סנה ראש ורובי בסנה רחבתי בתוך הבית בית שמאי פוסלין וב"ה מכשירין. וייבית סנה חנה ב"ה מכשירין אע"פ שאינה מתוקה אלא ראשו רחוב גברי וב"ש פוסלין * בסנה קטנה פליגי ובין דייבי ארמא רסלילתא וסלילתו בתוך הבית * האקשין</p>	<p>אמרו לו קמי ביש חייב טבג כל יומך לא קיימת מלאת סוכה כל יומך ומסקינן סתם דהלכה כרבי יומך תחורני וההיא פלוגתא בסוכה גדולה דמסקינן דבתרמי פליגי בההיא הלכה כב"ה אבל הכא בסוכה קטנה ובהא הלכה כב"ש מיהו קמעתין דההם תימיה סיכי דייק מניה דעשה כב"ש לא עשה ולא כלום דראה דמייתי בעשה כב"ה מיירי</p>	<p>ארבע אמות על ארבע אמות פסולה וחב"א אפילו אינה מרזוקת אלא ראשו ורובו כשרה ואילו שולחנו לא קתני קשיין אהרדי אלא לאו ש"מ הא ב"ש הא ב"ה אמר מר זוטרא מתניתין נמי דיקא מרזקתני כ"ש פוסלין וב"ה מכשירין ואם איתא בש"א לא יצא וב"ה איכריים יצא מיבעי ליה. ואלא קשיא פי שהיה לעולם בתרמי פליגי פליגי בסוכה קטנה ופליגי בסוכה גדולה וחמרי מחסרא</p>	<p>פוסל פ"ג] בלא בנין : משורכי המלחמה : מי האש אשר בנה בית חסד וגו' (דברים כ) : ואין מערבין ט' דרך בתיים להיות פתוחין לחצר והכנה בתיים פתוחים לחצר אחת וכן יולאין דרך חצר לרשות הרבים נמצא החצר רשות לטען והבתיים כל אחד מיוחד לבעליו ואמרו חכמים אין מולאין מדרשות לרשות בלא עירוב שיערב כל הדרשות להיות רשות אחת</p>
--	---	---	--

Instead, the Mishna states ב"ש פוסלין וב"ה מכשירין which indicates that Beis Shammai holds that the sukkah itself is invalid according to the Torah, while Beis Hillel maintains that it is valid. Therefore, since they do argue over the structural validity of a minimum size sukkah, they are arguing over a דאורייתא requirement. And, as such the Gemara rejects Rav Nachman bar Yitzchak's challenge that the argument is over a דרבנן and cannot escape the halachic difficulty that Rav Shmuel bar Yitzchak has highlighted.

And this was the purpose of the Gemara stating on 2a, ומאי שנא, גבי מבי דתני תקנתא סוכה דאורייתא תני פסולה. The principle of פסולה taught there only becomes relevant here on 3a for the reader to understand the language of פוסלין in our Mishna that states: מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית, בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין. This sequence of thought was purposefully orchestrated to indicate here that the matter in dispute between Beis Shammai and Beis Hillel is regarding a דאורייתא, and not a דרבנן.

(End.)

What is the source of the dispute between Beis Shammai and Beis Hillel regarding the minimum size of a sukkah?

Mishna 28b states: **The Rabbanan** further taught the Baraisa on 28b that states: קבע וביתו עראי כיצד. Therefore, it can be deduced that according to the Rabbanan on 3b and Beis Hillel on 3a to make one's sukkah and to transform his house into עראי, he needs only to בסוכה, because in the end a person may not have elegant dishes or fine linens. And this requirement corresponds to Beis Hillel's minimum size sukkah of ראשו ורובו, that a person must be able to literally fit his head and most of his body inside the sukkah in order to be able to fulfill the requirement to בסוכה ומטייל בסוכה ואוכל ושותה.

ישראל פושין או לרמנן כדלית להו
 חובי יריש
 סבוה וכו'
 נלמן וכו' סא
 דלמתי גשה
 עיני טסי יומה
 דף גפ ע"א
 ד"ס וטעו :
 ח"י גמתי
 שנת קוד
 ד"ס ע"ס
 [עלילט וטעו]
 שנתן ג

הוקן ופחת את המעויבה וסוכך על המטה
 בשביל הקמן : **במ"ג** כל שבעת הימים
 אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי ירדו
 גשמים מאיפתי מיתר לבנות משחטרה
 המקפה משלו משל למה הרבר דומה
 לעבר שבא למונן כוס לרבו ושפך לו
 קותן על פניו : **גכ"ו** ח"ד יכל שבעת הימים
 אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי כיצד היו
 לו בלים נאים מעלן לסוכה מצעות נאות*
 מעלן לסוכה אוכל ושותה ומטייל בסוכה
 מה"ם ד"ח"ד* תשבו בעין תדורו מכאן אמרו
 כל שבעת הימים עושה אדם סוכתו קבע

דף פ"ו (תס) גבי גובג לנש חזיין
 בני ישראל למעני למו שחלו עבר
 ולמו בן חרין לכל סולו משחטרה לא
 מנעטו מבני ישראל וכן בשרק בנות
 סתים (ג"ס דף ג"ד) בני ישראל
 ממחזן ביהוה וכן הגברים ממחזן
 ביהוה לכל גרים ומשחטרים לא
 מנעטו וכן במחנות כפי שתי מדות
 (דף ג"ז וס"ג) בני ישראל סומכן
 וכן הגברים סומכן לכל גרים
 ומשחטרים סומכן וצפ"ק דערטן
 (דף ס"ה) בני ישראל מעריכין וכן
 הגברים מעריכין וסמא בכל הני י"ס

However, Beis Shammai's opinion adds to the common denominator of ראשו ורובו, in concluding that a person must literally pull his table out of his house, making his house אוכל ושותה (ראשו ורובו ושולחנו) in order for him to be ראוי, and place the table inside his sukkah (ושולחנו) in order for him to be ראוי. Why does the Mishna state: מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ב"ש פוסלין ובית הלל מכשירין ושולחנו בתוך הבית? Let the Mishna simply state that the table is outside the sukkah.

מאוס דביה גמי מויו דלפתחילה
 מיהא עבדין כביש ועל מה ספק
 כ"ך דהכא כ"ש אין להקשות מהא
 דלמזיין פ"ק דברכות (דף י"א) דלמזר
 רב יוסף עשה כדברי כ"ש לא עשה
 ולאכלס ומייסדו ראה מהא מילתא
 דסוכה מעשה כרבי יומא תרומי
 אהרן
 רבינו הנגאל
 פליגי וכו' ודן סוכה
 ליבן בסוכה קשה
 ופליגי בסוכה שדיתה
 עשייה קישונית דיתה
 ס"ו ואסיקנא חלבתא
 דדיבתה שיהא חתומה

דבית שמאי סברי גורנין שמא ימשך ארז
 שולחנו ובית הלל סברי לא גורנין ודיקא נמי
 דקתני *מי שהיה ראשו ורובו בסוכה
 ושולחנו בתוך הבית ב"ש פוסלין ובית הלל
 מכשירין ואם איתא מחוקת ואינה מחוקת
 מיבעי ליה ובסוכה קמנה לא פליגי והתניא
 מחוקת ראשו ורובו ושולחנו כשהרבי אומר

המחוקת ראשו ורובו ושולחנו כשהרבי
 ושולחנו מחוקת אלא כדי ראשו ורובו
 כ"ש פוסלין ס' : אמר מר זוטרא
 דיקא גמי דבקענה פליגי ובשעירא
 דשולחן ומכשירין על כרחך אסוכה
 מחזיקי : אלא לא גרסוין והכי גרסוין
 לשולחן כדמתי פליגי : פסוק מן
 בתעורר : ויהא חתומה חתומה חתומה

Regarding the requirement to make one's sukkah קבע, what are the rationales of the Tannaim? In 28b, all hold that the Torah requires us to "תשבו" (dwell) in a permanent manner in a sukkah. Therefore, a sukkah must be a "dwelling" and not like other structures, such as a hut to merely sleep in or a watchtower from which to stand guard. Rebbe holds that a sukkah needs to be a permanent dwelling like a house, which if built less than 4×4 amos will lose its ability to be a dwelling, similar to the Baraisa on 3b which explains regarding houses: דאי אית ביה ד' אמות על ד' אמות דיירי ביה אינשי ואי לא לא דיירי ביה אינשי. Whereas Beis Shammai holds that the unique feature of a dwelling is that a person eats meals at a table, otherwise it is not a dwelling but more like a hut, watchtower or some other type of structure. However, Beis Hillel holds that if a person simply sat in the sukkah and ate their meals without a table it is enough to make it a valid dwelling, even without a physical aspect of קבע that would make it a דירת קבע structurally in a physical sense, as is found by the opinions of the Tannaim on 7b.

Therefore, the argument between Rebbe, Rabbi Yehuda, Beis Shammai and Beis Hillel is regarding the nature of קבע that constitutes a dwelling within which one can fulfill the commandment to "תשבו". Beis Hillel uniquely makes his sukkah קבע through simply eating his meals in the sukkah as opposed to his house, while at the same time maintaining that the physical structure of a sukkah requires a דירת עראי based on the words שבעת ימים, like Rava transmits to us on 2a.

(End.)

Since the Gemara proves that Beis Shammai and Beis Hillel do argue in a small sukkah over a דאורייתא, and not like Rav Nachman bar Yitzchak suggested over a דרבנן, what then is the driving essence of Beis Shammai and Beis Hillel's argument in a large sukkah at the conclusion of the Gemara's discussion on 3a?

לעולם בתרתי פליגי פליגי בסוכה קטנה ופליגי בסוכה גדולה וחסורי מחסרה והכי קתני מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ב"ש אומרים לא יצא וב"ה אומרים יצא ושאניה מחזקת אלא כדי ראשו ורובו בלבד ב"ש פוסלין ובית הלל מכשירין

מבשרין נמי דיקא מדרקתני ב"ש פוסלין וב"ה מכשירין ואם איתא בש"א לא יצא וב"ה אומרים יצא מיבעי ליה ואלא קש"א פי שדוה לעולם בתרתי פליגי פליגי בסוכה קטנה ופליגי בסוכה גדולה וחסורי מחסרה ותני קתני מי שדוה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ב"ש אומרים לא יצא וב"ה אומרים יצא ושאניה מחזקת אלא כדי ראשו ורובו בלבד ב"ש פוסלין ובית הלל מכשירין מאן תנא להא דתני רבנן בית שאן בו ארבע אמות על ארבע אמות פסור מן המזוזה ומן המעקה ואינו ממשא

דך תגר לרשות הרבים נמלא החצר רשות לטול והכחיס כל אחד מיוחד לבעוליו ואמרו חכמים אין מוילין מרשות לרשות בלא עירוב שיערב כל הרשויות להוהם רשות אחת ומיקט ליתן כל בית וביה שבתגר פה וטולן בכל אחד ומניחין אותו בחד מן הבתים ונעשים טולן כאלו דרין בלוחי ביה וכל הבתים דירה אחת ואשמעין הכא דבית שאן בו ד' על ד' אין נרדך ליתן אה הפס: ואן משחפזן בו שחיקט חכמים על כל תגר הפתחה לחטי כדרך

מבשרין נמי דיקא מדרקתני ב"ש פוסלין וב"ה מכשירין ואם איתא בש"א לא יצא וב"ה אומרים יצא מיבעי ליה ואלא קש"א פי שדוה לעולם בתרתי פליגי פליגי בסוכה קטנה ופליגי בסוכה גדולה וחסורי מחסרה ותני קתני מי שדוה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ב"ש אומרים לא יצא וב"ה אומרים יצא ושאניה מחזקת אלא כדי ראשו ורובו בלבד ב"ש פוסלין ובית הלל מכשירין מאן תנא להא דתני רבנן בית שאן בו ארבע אמות על ארבע אמות פסור מן המזוזה ומן המעקה ואינו ממשא

The main issue of dispute in both a small and large sukkah is concerning whether a literal table is required inside the sukkah to qualify as a valid dwelling. Consequently, regarding a small sukkah of ראשו ורובו the issue is not that the sukkah is approximately 6×6 tefachim, but that a sukkah of 6×6 tefachim necessarily does not permit Beis Shammai's required table inside the sukkah from which a person must be able to eat. Therefore, a sukkah that is too small is structurally invalid on a דאורייתא level according to Beis Shammai, therefore ב"ש פוסלין. Whereas, regarding the dispute in a large sukkah the issue is not that the table cannot physically fit inside the sukkah. In this case, the sukkah itself is structurally valid according to the Torah, but since the table is not inside the sukkah from which one must eat their meals, the person does not discharge his דאורייתא obligation to dwell (תשבו) in a permanent manner, therefore ב"ש אומרים לא יצא to dwell in a sukkah.

Therefore, the Gemara is always referring to Beis Shammai's requirement as an actual table which is required to be inside of the sukkah to be qualified as a dwelling when one eats his meals, which tangentially reveals a minimum size for a sukkah as ראשו ורובו ושולחנו on a דאורייתא level. The difference being not just semantics, but critical to the essence of the argument. For, if a person always dwelt in a small sukkah (ראשו ורובו) without a table, Beis Shammai would say to them as they did to R' Yochanan ben HaChoranis on 28a: "In all

your days you have never fulfilled the mitzvah of sukkah". They did not state that he was dwelling in an invalid sukkah that was too small, but that they found him dwelling **without a table**.

מתנ"י מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית — בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין. אמרו להם בית הלל לבית שמאי: לא כך היה מעשה שהלכו זקני בית שמאי וזקני בית הלל לבקר את רבי יוחנן בן החורנית ומצאוהו שהיה יושב ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית, ולא אמרו לו דבר. אמרו להם בית שמאי: משם ראייה?! אף הם אמרו לו: אם כן היית נוהג, לא קיימת מצות סוכה מימך.

שכבולן על ארת כמה וכמה אמרו עליו על יונתן בן עוזיאל בשעת שיושב ועוסק בתורה כל עוף שפורח עליו מיד נשרף: **מתנ"י *מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית *ב"ש פוסלין ובי"ה מכשירין אמרו להם בי"ה לב"ש לא כך היה מעשה שהלכו זקני ב"ש וזקני בי"ה לבקר את רבי יודן בן החורנית ומצאוהו שהיה יושב ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ולא אמרו לו דבר. אמרו להם ב"ש *משם ראייה אף הם אמרו לו אם כן היית נוהג לא קיימת מצות סוכה מימך *נשים ועבדים וקטנים פטורין מן הסוכה *קטן שאינו צריך לאכו הי"ב בסוכה מעשה *וילדה כלתו של שמאי הזקן ופירת את המעויבה וסיבך**

שכבולן על ארת כמה וכמה אמרו עליו על יונתן בן עוזיאל בשעת שיושב ועוסק בתורה כל עוף שפורח עליו מיד נשרף: מתנ"י *מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית *ב"ש פוסלין ובי"ה מכשירין אמרו להם בי"ה לב"ש לא כך היה מעשה שהלכו זקני ב"ש וזקני בי"ה לבקר את רבי יודן בן החורנית ומצאוהו שהיה יושב ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ולא אמרו לו דבר. אמרו להם ב"ש *משם ראייה אף הם אמרו לו אם כן היית נוהג לא קיימת מצות סוכה מימך *נשים ועבדים וקטנים פטורין מן הסוכה *קטן שאינו צריך לאכו הי"ב בסוכה מעשה *וילדה כלתו של שמאי הזקן ופירת את המעויבה וסיבך

שכבולן על ארת כמה וכמה אמרו עליו על יונתן בן עוזיאל בשעת שיושב ועוסק בתורה כל עוף שפורח עליו מיד נשרף: מתנ"י *מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית *ב"ש פוסלין ובי"ה מכשירין אמרו להם בי"ה לב"ש לא כך היה מעשה שהלכו זקני ב"ש וזקני בי"ה לבקר את רבי יודן בן החורנית ומצאוהו שהיה יושב ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ולא אמרו לו דבר. אמרו להם ב"ש *משם ראייה אף הם אמרו לו אם כן היית נוהג לא קיימת מצות סוכה מימך *נשים ועבדים וקטנים פטורין מן הסוכה *קטן שאינו צריך לאכו הי"ב בסוכה מעשה *וילדה כלתו של שמאי הזקן ופירת את המעויבה וסיבך

And this is the answer to the confusion recorded in Mishna 28a between the students of Beis Hillel and the students of Beis Shammai. The students of Beis Hillel viewed the dispute only in terms of the size of the sukkah and found a proof in the fact that the Elders of Beis Shammai did not say a word to R' Yochanan ben HaChoranis about the small size of the sukkah which was ראשו ורובו. And Beis Shammai said, a proof from that! But, the elders of Beis Shammai said to him that if you have always eaten without your table inside the sukkah, you have never fulfilled the mitzvah of sukkah.

Restated in other words, since Beis Hillel holds that a sukkah is a דירת עראי, which limits the height of a sukkah in accordance with שבעת ימים to 20 amos, it allows a sukkah as small as ראשו ורובו in regard to length. Therefore, the students of Beis Hillel viewed the dispute between ראשו ורובו ושולחנו and ראשו ורובו in terms of a measurement of length. And therefore, they found a proof that a sukkah is a דירת עראי from the fact that Elders of Beis Shammai did not say anything to R' Yochanan ben HaChoranis regarding the smallness of his sukkah. Beis Shammai then discounted their proof and supported their own opinion that a sukkah is a דירת קבע in pointing out that while the Elders of Beis Shammai did not speak about the small size of R' Yochanan ben HaChoranis' sukkah they strongly objected to his eating without a table. Therefore, the Elders did object to the small size of R' Yochanan ben HaChoranis' sukkah at the same time that they were rebuking him for not eating from his table.

(End.)

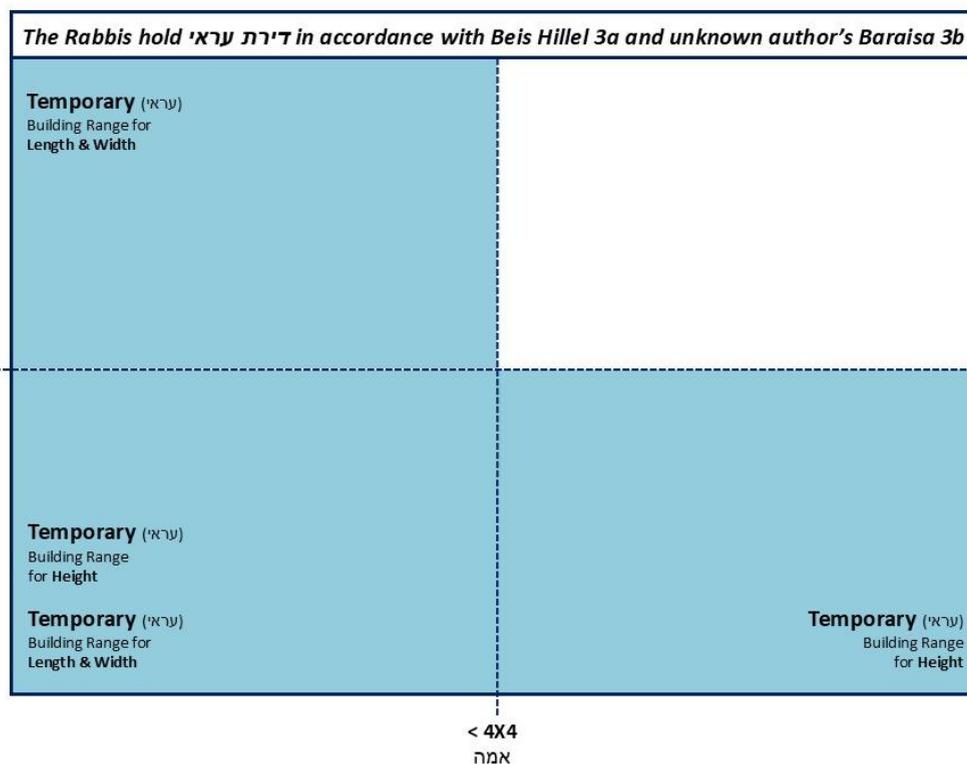
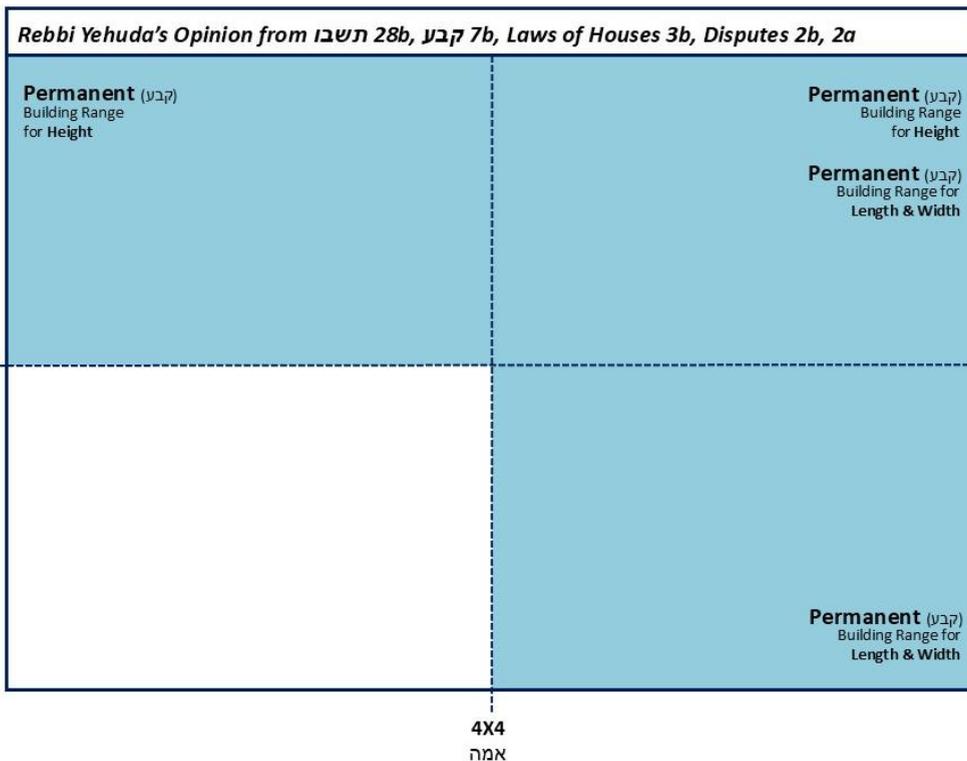
standing that the halacha of a minimum size sukkah must be according to Beis Shammai, ראשו ורובו ושולחנו.

Therefore, as an alternative to Beis Shammai's opinion the Gemara now suggests that perhaps Rebbe is the author of the Baraisa on 3b regarding a house that is less than 4×4 amos, and not the Rabbanan. In doing so, the Gemara is stating that if the Rabbanan are teaching Rebbe's Baraisa about houses perhaps they should also follow his opinion regarding sukkahs. Consequently, the Gemara is suggesting to reject Rav Huna's **opinion of קבע**, which is Beis Shammai's requirement of ראשו ורובו ושולחנו and instead adopt Rabbi Zeira's understanding of the dispute between the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda on 2a and who holds according to Rebbe's minimum size sukkah of 4×4 amos.

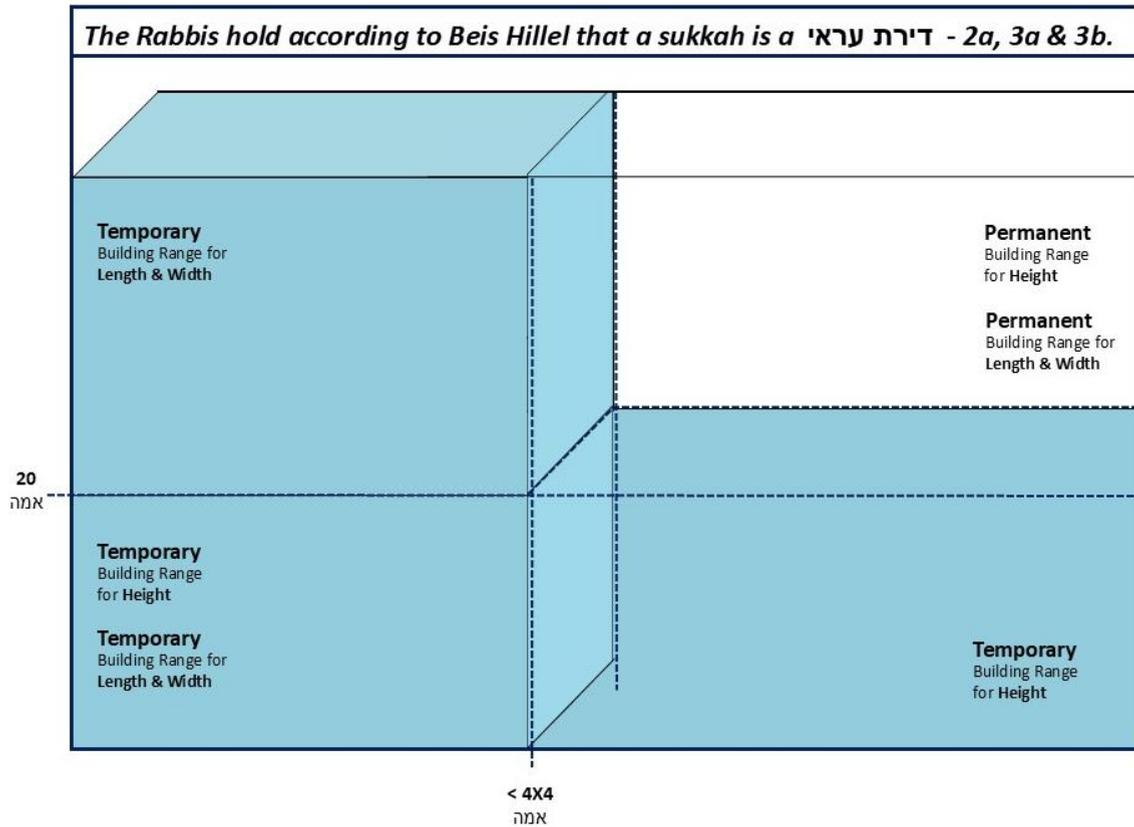
What is the practical difference and how do we know Rabbi Zeira held according to Rebbe's opinion in regard to the קבע of a sukkah? Both Rabbi Zeira and Rav Huna hold that the 20 amos height limitation of a sukkah has its source in a 1:5 shade ratio, as the Gemara on 2b states that the two opinions are similar in that they both identify the source of the 20 amos height limitation of a sukkah as originating from this shade ratio. However, in regard to the קבע of a sukkah Rav Huna maintains that a sukkah can be less than 4×4 amos and even as small as ראשו ורובו ושולחנו, like Beis Shammai. Whereas Rabbi Zeira maintains that a person sits in the shade of a sukkah until 20 amos. How is this possible with a 1:5 shade ratio, since a person can see that a sukkah of 2×2 amos can only be as high as 10 amos and one of 3×3 amos can only be as high as 15 amos in height. In truth it is not possible. Rather, a person is able to sit in the shade of the sukkah until 20 amos because Rabbi Zeira holds in accordance with Rebbe's understanding of קבע and maintains that a valid sukkah requires a minimum of 4×4 amos.

<p>אמר רבה אמר קרא למטן ידעו רבינו חננאל סוכה שהיא גבוהה מעשרים אמה פארהי ווי' יהודה פבשירי ותקן בעירובין פבוי שהיא גבוה מעשרים אמה יפנים פ"ס פבוי דקתני תקתא כלאפר פשע ות העבה יריר</p>	<p>מעשרים אמה אין אדם יודע שדר בסוכה משום דלא שלמא בה עינא רבי זירא אמר מהבא וסוכה תהיה לצל יומם מחורב עד עשרים אמה אדם יושב בצל סוכה למעלה מעשרים אמה אין אדם יושב בצל סוכה אלא בצל דפנות א"ל אב"י אלא מעתה</p>	<p>לימא בדלורייחא גמי • שיך גמימד תקתא: סוכה דנפשי מילתה • ואין דומין תקנותיהן זו לזו ואריך לשנות הלשון לכל תקנה ותקנה טעון בגבוהה יתעט וכשאינה גבוהה יגביה וקאין לה שלש דפנות יעקה לה ותחתיה מרובה יוסף סכך הלכך פסיק ותני</p>
---	---	---

רבי זירא אמר מהבא: "וסוכה תהיה לצל יומם מחורב", **עד עשרים אמה אדם יושב בצל סוכה**, למעלה מעשרים אמה — אין אדם יושב בצל סוכה אלא בצל דפנות

And, the proof that Rabbanan hold that a sukkah is a דירת עראי on the basis of height **or length and width**, is that there is no way that they can maintain the concept of a דירת עראי according to a simplistic understanding of Rava's opinion on Sukkah 2a and not be refuted by Rabbi Yehuda's Baraisa regarding Queen Helene's sukkah which was over 20 amos in height while the Elders were silent. Rather, it should be understood on 2a that Rava was only coming to explain the Mishna's statement regarding the limitation of a sukkah in regard to the dimension of height specifically, but his explanation of a דירת עראי in regards to the dimension of length and width would be different and also in accord with Beis Hillel on 3a.

כי ואסיקנא חלמנא צדיקה שהתא פסוקת ראשו ורובו השולטת ואפי' ליה ר'אבא פני ויא וא' רב חננא ביש ויא ולא הוה סיבה ואקשינן עלה פסאי דחוליקת ביש ובי' בהסככה קשנה דתנן פו שזיה ראשו ורובו בסוכה רחמנא בתוך הבית בית ששאי פוסלין ובי' בסשירין ודייקת סינה ונח ביה בסשירין אלא ששניה

דסוכה מעשה ברבי יוחנן החורגי שחלה והלכו וקני ביש וקני ציה לבקרו ומלאיה שהיה יושב רלשו ורובו בסוכה ושולטת בתוך הבית אמרו לו וקני ביש איך היית טיב כל יומך לא קיימת מלכות סוכה כל יומך ומסקינן הסם דהלכה כרבי יוחנן החורגי וההיא פלוגתא בסוכה גדולה כדמסקינן דכתרתי פליגי בההיא הלכה כרביה אבל הכא בסוכה

מחוקת ראשו ורובו ושולטת כשרה רבי אומר עד שיהא בה ארבע אמות על ארבע אמות ורביא אורך רבי אומר *כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות פסולה ורביא אפילו אינה מחוקת אלא ראשו ורובו כשרה ואילו שולטת לא קתני קשיין אחרדי אלא לאו ש"ס הא ביש הא ביה אמר מר וזמרא מרעיתין גמי דיקא מרעיתין ביש פוסלין ובי'ה מבשירין ואם איחא בשאי לא יצא ובי'ה

כשתם כתרתי פליגי : פסור מן המזוזה . סלה מפרש טעמא לקמן : ואי נחלג . אלא פודה לשולט ויולא ביובל אם לא נחלו כשאר קרקע בלא בנין : משורתי התלחמה . מי האיש אשר בנה בית חדש וגו' (דברים כ) : ואין מערבין צו . דרך כתיבה להצית פתוחין לחלג והרבה בתים פתוחים לחלג אחת וכן יולאין דרך חלג לרשות הרבים נחלג החלג רשע ליהוי נחלגתה על אב

[נשקן ו] שיריין ב' סוכה' פ"ב

Therefore, it must be concluded that the opinion of Rav Huna in the name Rav, in which the Tanna Kamma disputes Rabbi Yehuda at exactly 4×4 amos, is the opinion of Beis Shammai, as the Gemara 3a states: איכא דאמרי אמר רבי אבהא דאמר לך מני א"ל ב"ש היא ולא תווי מ"נה. This is because beyond 4×4 amos and over 20 amos in height is a completely permanent dimension where the Rabbanan could not hold that a sukkah is a דירת עראי in either height or length and width in accordance with Beis Hillel. And, since Rav Huna's opinion also allows a sukkah to be less than 20 amos in height and as small as ראשו ורובו, it is in a completely temporary dimension in regard to the dimensions of height and length and width, which Rebbe and Rabbi Yehuda dispute. Therefore, Rav Huna's dictum in the name of Rav is transmitting Beis Shammai's understanding of the 20 amos height limitation of a sukkah in accordance with צל and that the קבע of a sukkah requires one's table.

Furthermore, the Gemara taught us to understand the proper questions to ask and how to extrapolate a more complete understanding of the Gemara. Given Rabbi Yehuda's Baraisa regarding Queen Helene's sukkah on 2b, and the understanding that the Rabbanan hold in accordance with the opinion of Beis Hillel, that a sukkah is a דירת עראי on the basis of either height or length and width (meaning that a sukkah can only be above 20 amos in height when it is built less than 4×4 amos in length), the reader should ask: "Is it the way of a queen to dwell in a small sukkah?" The Gemara has already taught us the answer: אמר רב אשי לא נצרכה אלא לקיטוניות שבה. Therefore, as opposed to Beis Shammai who disputes Rabbi Yehuda and maintains that her sons were sitting in the large sukkah which was over 20 amos high, the Rabbanan hold to the opposite according to Beis Hillel that a sukkah is a דירת עראי and maintain that Queen Helene was sitting in the small sukkah of less than 4×4 amos for privacy and her sons were sitting with her. Therefore, the Elders did not say a word to her about her sukkah being over 20 amos in height.

Furthermore, the opinion of Rav Huna in name the of Rav (which represents Beis Shammai's opinion), the opinion of the Rabbanan (which represents the opinion of Beis Hillel), and the opinion of Rabbi Zeira (which represents the opinion of Rebbe), all argue with Rabbi Yehuda from different points of the dispute. And a רמז that the Gemara would come to prove that there were multiple opinions of dispute after having properly defined a דירת עראי and דירת קבע, is that the Gemara on 3a stated: רבנן סברי בניה בסוכה מעליא הווי יתבי. It should have stated בסוכה גדולה to reflect Rav Huna's dictum in the name of Rav. However, since Beis Shammai, Beis Hillel, and Rebbe's opinions all argued with Rabbi Yehuda the Gemara states בסוכה מעליא to accommodate all of the disputes.

Therefore, in conclusion since Queen Helene's sukkah's walls did not reach the s'chach and the Elders did not say a word to her, it disproves R' Yoshiyah's dictum in the name of Rav which is in accord with Rabbah who states למען ידעו is the source for the 20 amos height limitation of a sukkah. In addition, since Rav Chanan bar Rabbah's dictum in the

name of Rav is based on למען ידעו being correct, his calculation for a required shade ratio on the basis of the principle of תפשת מרובה לא תפשת מועט תפשת is also refuted.

However, according to Rebbi Zeira who maintains that a sukkah requires a 1:5 shade ratio and is a דירת קבע in accordance with Rebbi's opinion, he held that her sons were sitting in the large sukkah that was greater than 4×4 amos and over 20 amos in height. Therefore, the Elders did not say a word to her. While Rebbi Yehuda maintained that her sons sitting in her private sukkah which was exactly 4×4 amos while over 20 amos in height.

But regarding Rav Huna in name the of Rav, who maintains that a sukkah requires a 1:5 shade ratio and is a דירת קבע in accordance with Beis Shammai's opinion, the Gemara states that the Rabbanan held that her sons were sitting in the large sukkah that was greater than 4×4 amos and over 20 amos in height. Therefore, the Elders did not say a word to her about her sukkah being over 20 amos. While Rebbi Yehuda maintained that her sons were sitting in the small sukkah which was 4×4 amos or less while above 20 amos in height.

Finally, according to the Rabbanan who maintain that a sukkah is a דירת עראי in accordance Beis Hillel, they held that Queen Helene was sitting inside a small sukkah of less than 4×4 amos which was higher than 20 amos in height and her sons were sitting with her. Therefore, the Elders did not say a word to her. And according to them, Rebbi Yehuda maintained that her sons were sitting in the large sukkah which was 4×4 amos or greater while above 20 amos in height.

(End.)

A Preemptive Reply

Why not employ the solution offered by the ריטבא and תוספות רי"ד who conceptualize Queen Helene's sukkah as being comprised of two sections with differing heights to explain how the Rabbanan maintained their opinion that a sukkah is a דירת עראי?

After explaining Rabbi Yehuda's Baraisa of Queen Helene's sukkah which was higher than 20 amos, the Gemara on 2b describes his disputes with R' Yoshiyah, Rav Huna, and Rav Chanan bar Rabbah, but seemingly makes no effort to describe the dispute with Rava who holds that a sukkah is a דירת עראי.

This becomes even more intriguing because unlike the other three opinions the halacha seems to agree with Rava that a sukkah is a דירת עראי and yet the Gemara never directly describes his dispute with Rabbi Yehuda outside of the Mishna. Furthermore, this dispute should be of particular interest to the Gemara since its description and details would reveal the context in which the polar-opposite opinions of Rabbi Yehuda (a sukkah is a דירת קבע) and Rava (a sukkah is a דירת עראי) are pitted against each other. However, the Gemara did not do this. Why?

Some may reference the ריטבא and תוספות רי"ד, who address this glaring omission by suggesting that for Rava we can modify the understanding of Rabbi Yehuda's Baraisa and say that Queen Helene's sukkah had two rooms, one room was 20 amos or lower and the other room was higher than 20 amos. And even though the queen was sitting in the invalid room with the higher s'chach, the elders did not say a word to her because her sons were sitting in the valid room which was 20 amos or lower. And while this approach provides a logical framework within which a defense for Rava's opinion can be sustained, the broader context and subsequent discussion brought by the Gemara indicates a reason for the omission and reveals a different understanding of the nature of the dispute between Rabbi Yehuda and Rava – between קבע and עראי. This is observed when the Gemara informs us through a series of deductions that Rava's opinion that a sukkah is a דירת עראי is derived from Beis Hillel and that Beis Hillel's understanding of a דירת עראי includes the dimension of length and width, not just the dimension height. The Gemara achieves this in several crucial steps.

First, it utilized Rabbi Yehuda's stalemated dispute with Rav Huna's 1:5 shade ratio in Queen Helene's sukkah as context to define the functional difference between Beis Shammai's opinion that a sukkah דירת קבע, requiring a table inside the sukkah, and Beis Hillel's opinion that a sukkah is דירת עראי, which limits the height of a sukkah to 20 amos. The outcome of which impacts the minimum size of a sukkah. However, the Gemara's deductive reasoning also effectively connects Rava and Beis Hillel's opinions that a sukkah is a דירת עראי at the same time. This is because if Rav Huna's sukkah, which is based on a

1:5 shade ratio that allows the sukkah to be higher than 20 amos when beyond 4x4 amos in length, is accepted as the reason for the 20 amos height limitation of a sukkah in Mishna 2a it would invalidate their common understanding of a דירת עראי. And as explained previously this is the meaning and significance behind Rav Shmuel bar Yitzchak's extrapolation that: הלכה צריכה שתהא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו.

Next, the Gemara continues with proving that Beis Shammai and Beis Hillel are not arguing in a large or small sukkah over a דרבנן regarding the manner in which a person eats, as Rav Nachman bar Yitzchak challenges. Rather their argument is found to be over a דאורייתא as to whether a sukkah is a דירת עראי or דירת קבע. In the process the Gemara further defines Beis Hillel's concept of a דירת עראי as one that includes more than just the dimension of height. Beis Hillel's concept of דירת עראי is understood to also include the dimension of length and width when he argues with Rebbe over the minimum length and width of a sukkah. This is clearly seen on 3a when the Gemara states:

ותניא אידך רבי אומר כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות פסולה והכ"א אפילו אינה מחזקת אלא ראשו ורובו כשרה ואילו שולחנו לא קתני קשיין אהדדי אלא לאו ש"מ הא ב"ש הא ב"ה

<p>והכללם ומייתי רחיה מהאיא מילתא דסוכה מעשה ערבי יומן החורני שחלה והלכו וקני ב"ש וקני ב"ה לבקרו ומלאויה עסה יוסב רלשו ורובו כסוכה ושלחנו בתוך הבית אמרו לו וקני ב"ש ח"כ היית טהב כל יומך לא קיימת מלת סוכה כל יומך ומסקינן סהם דהלכה ערבי יומן החורני והאיא פלוגתא כסוכה גדולה כדמסקינן דבתרתי פליגי כהאיא הלכה כב"ה אבל הכא כסוכה קטנה ובהא הלכה כב"ש מיהו</p>	<p>מיבעי ליה ובסוכה קטנה לא פליגי והתניא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו כשרה רבי אומר עד שיהא בה ארבע אמות על ארבע אמות ורביא אידך רבי אומר "כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות פסולה וחכ"א אפילו אינה מחזקת אלא ראשו ורובו כשרה ואילו שולחנו לא קתני קשיין אהדדי אלא לאו ש"מ הא ב"ש הא ב"ה אמר מר זוטרא מתניתין נמי דיקא מדקתני ב"ש פוסלין וב"ה מבשרין ואם איתא כשיא לא יצא וב"ה איברים יצא מיבעי ליה ואלא כשיא מי</p>	<p>מהאי: אלא לא גרסינן והכי גרסינן לשלם בתרתי פליגי: ספור מן המזוזה - סלה מפרש עממא לקמן: חזיט נחלג - אלא שדיה לשלם ויולא ביוכל אם לא נאלו כשאר קרקע בלא בנין: משורבי המלחמה - מי האיש אשר בנה בית חדש וגו' (דנריס כ): וזין מערבין בו - דרך נתיים להיות פתוחין לחצר והכנה נתיים פתוחים לחצר וזין וזין וזין דרך חצר לרשות הרבים נמלא החצר רשות לשלם והכתיב כל אחד מיוחד לרשותו ואמרתי הריאתי את</p>
--	---	--

Finally, the Gemara associates the Rabbanan, Beis Hillel, and Rava together as one opinion using the Baraisa on 3b regarding the laws of houses when it states that the Rabbanan could also have authored the Baraisa because they can build a sukkah at less than Rebbe's 4x4 amos because they hold that a sukkah is a דירת עראי in accordance with Beis Hillel on 3a and Rava on 2a. Therefore, Beis Hillel holds that a sukkah can also acquire the quality of עראי by being built at less than 4x4 amos in length and width as opposed to having to be built at 20 amos or less in height.

וכן כן מיי' שם הלכה
 י' ספן שם שופיע
 איה סיי שר ספיק א'
 סון ג מיי' שם הלכה סו
 ספן שם סופיע איה
 סימן שמו ספיק ג'
 יד ד מיי' שם סיה סו
 ת ספן שם שופיע
 איה סיי' שם ספיק א'
 יד ה מיי' שם סיה סו
 סו ספן שם שופיע
 איה סיי' שם ספיק ג'

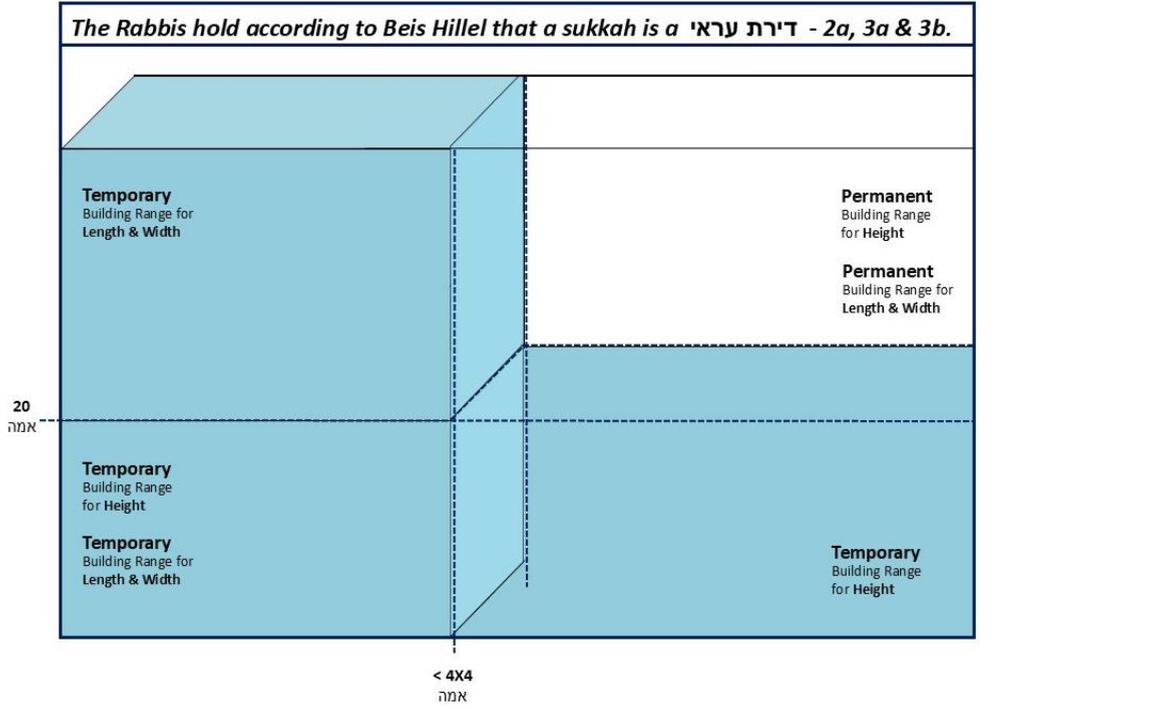
הליכא דרב הוה דנגמרא ולחיה
 לשתיקן איהו קרפף איהו לרדך בית
 ואי כשיש יותר ממאה וארבעים
 וזאה אמה ושליש אמה בין שמי
 עיירות הוא שיפור שני קרשפות
 שטקשין מלטרף בית זה ללרפן דכשיש
 בו ד' חשיב למעט האויר וללרפן ואי
 לית ביה ארבע אמות לא חשיב והוי
 כמאן דליהא ואין העיירות מתחברות
 בין לרב הוה בין לחיה בר רב איב

בר רב דאמר קרפף אחד המובדלות זו מזו קמיה אמה ושליש
 ויש בלמעט בית כמאן איהו בית
 כפתוך שבגעים אמה ד' ספחים לשתיקן
 נעשה איהו בית כשיבור להן כמאה
 עובדה שמיסה כולפת ומלטרפה
 להיות שתיקן כמאה ללן בלאת מהן
 שיהו שתיקן ל' כד' אמות ומטה
 אלפים מחמאה להן ואם יש בית
 פחות מד' אמות איהו חשוב ללרפן:
 ואין האמון או השותפין חולקין בו.
 קמיה השתא שאין יכולין לטקף זה

ואין עושין אותו עיבור בין שתי עיירות ואין
 האויר והשותפין חולקין בו לימא רבי היא
 ולא רבנן אפילו חוימא רבנן עד כאן לא
 קאמרי רבנן אהרם אלא לענין סוכה דדירת
 עראי היא אבל לגבי בית דדירת קבע היא
 אפי' רבנן מרדו דאי אית ביה ד' אמות על ד'
 אמות דיירי ביה אינשו ואי לא לא דיירי ביה

The proof that this is the correct understanding of the Gemara is that the Gemara on 3b states: עד כאן לא קאמרי רבנן התם אלא לענין סוכה — דדירת עראי היא. But prior to this point in the Gemara on 3b, where did the Rabbanan ever speak about a sukkah being a דירת עראי, except that it must be on 3a where Beis Hillel argues with Beis Shammai over a דאורייתא involving the dimension of height in the case of Queen Helene's sukkah and where Beis Hillel argues with Rebbe over the dimension of length and width.

After the Gemara establishes that Rava's opinion that a sukkah is a דירת עראי is derived from Beis Hillel and that Beis Hillel's understanding of a דירת עראי includes the dimension of length and width, the reader can infer how Beis Hillel (and Rava) avoid refutation by Rabbi Yehuda's Baraisa regarding Queen Helene's sukkah that was over 20 amos high while the Elders were silent.

Therefore, based on the context of the Gemara which developed an understanding of Beis Hillel's opinion, the Rabbanan who maintain that a sukkah is a דירת עראי held that Queen Helene was sitting inside a small sukkah of less than 4×4 amos which was higher than 20 amos in height and her sons were sitting with her. Therefore, the Elders did not say a word to her. And according to Rebbi Yehuda, he maintained that her sons were sitting in the larger invalid sukkah which was 4×4 amos or greater while over 20 amos in height. Thus, the complete context of the Gemara indicates that it conceptualized Rebbi Yehuda's argument with the Rabbanan as in a sukkah that was entirely over 20 amos.

(End.)

If the Rabbanan who hold that a sukkah is a דירת עראי allow a sukkah to be above 20 amos why does the Gemara on 3b discuss the need to reduce its size with various materials implying that a sukkah above 20 amos is invalid?

Analyzing this Gemara in context of Beis Hillel's opinion that was just explained in the previous section, when does such a case like this occur? This is a case in which the sukkah was built 4×4 amos or larger and over 20 amos in height, making it a דירת קבע. Therefore, the Rabbanan who maintain that a sukkah is a דירת עראי in accordance with Beis Hillel, state that if one came **to reduce its height, as opposed to its length**, it must be done with the right materials and intentions. The purpose of this Gemara is to address how to make a correction to the floor of a sukkah when such a case occurs.

<p>האגר לנירוף סבתים הוא נהיה טולס כדרים בבית אחד הלכך בעיני בית הראוי לדירה ושינוף המבוי איש אלא לנרף האגרות והארות לאו דירה מינה והלכך לא בני דירה אלא באוירא של חצר דיו ובמקום משהמר ויהיו כל האגרות טלן כאלו תשמען להיות אחד: מי</p>	<p>מילי בית דלמדו קאו יהבינא ליה חצר האי דלמיסטר קאי לא יהבינן ליה חצר: היתה גבוהה מעשיים אמה ובא למעשה בכרים ובסותר לא היו מיעוש ואע"ג</p>	<p>וכ"ש סתת מו': אחר מו' שפור טן המצות וכן המעקה כ"ו הני הא בהדיא כתוב בתי קרא בית סויה שנאמר ומתחתם על סויות ביתך מעקה שנאמר כי המנה בית חרש ועשת מעקה ואינו נחלש שנאמר כי יצונו ית ויחזק ויהי</p>
<p>שתי עיירות והוא הדין עיר וביט אלא אגב דנקט ר"מ עיר נקטי רבנן שתי עיירות דהא לחייל בר רב דאגרי קרפף אחד לשתיהן על כרחך לא נקטי רבנן שתי עיירות דווקא דהוא הדין עיר וביט דע"י בורגנן האוכלים בתוך שבטים אמה וקרי"ס הלך כדמוכח פתיק עשין</p>		

(End.)

If the Rabbanan who hold that a sukkah is a דירת עראי permit a sukkah to be built above 20 amos, why does the Gemara state on 4a that a sukkah whose s'chach provides shade from above 20 amos is invalid?

This is also a case in which the sukkah is 4x4 amos or larger. Therefore, if the portion of the s'chach that produces enough shade is above 20 amos in height, the sukkah cannot be considered a דירת עראי. Therefore, the purpose of this Gemara is to address how to make a correction to the ceiling of a sukkah when such a case occurs.

סוכה
הש"ס

סוכה פרק ראשון סוכה

מסורת
הש"ס

ואע"ג דבטלינה בעלה דעמו אלל כל ארס • לא דמי לזרקי דפי' חטון (שיבוין דף סט.) דאיכא למחן דאמר דאפילו זרקי מבטל איניש: **בית** שמיאלה חבן או לזרזות וביטול בעל • קך היא האריסא בכלל הספרים כאן ובפרק חטון (דף סט עה) דמייתי לה אמתיותן דהרין שבין שמי חירות מלא קק או חבן מערבין שנים ואין מערבין אחד מלא עשר או מלא שנים והיא מנסה במסכת אהלג פטיו ולא כהב סס חבן אלל עשה ול זרזות ומנסו דמייתי לה האל ובשיבוין אחבן עשו להגיה הספרים חבן במקום עשר ולא גרטיק מיי פמסכת אהלג וביטול בעל אלל עומאה בוקעת ועולה קומאה בוקעת ויורדת והיא היא דהא כהא פליא אלל שדרך הגיס לקרן מקטיות של סדר טהרות כשמיאלס ואין [לומר] דקך דמייתי [האל] כרייתא היא דאין לו להביא מן הכרייתא כיון שיטל להביא מן המסכה וזה לשון המסנה בים שמיאלה עשר או לזרזות וביטול וכן כרי של הנואה וכל של לזרזות אפי' בעלו של עבן אפילו קומאה בדר הכלים קומאה בוקעת ועולה בוקעת ויורדת פי' לפי שהס מטטלים והא דקאמר חבן ואין עמיד לפטו ועשר סחס מתולקת רבי יוסי ורבנן אפי' דבמתניתין דהלגות לא איירי רבנן מוידו חבן מליש הוא יודע ליה כיון דבעשר ולזרזות מלרבי רבנן שיטול כ"ש חבן וכן פרק חטון (סס טט.) קאמר מחן חבן אהלג רבי יוסי היא ופריך א' רבי יוסי איפכא שמיניו ליה ביו

ואפי' דבטלינה • לכל שבעה בעלה דעמו אלל כל ארס ואין ביטול ביטול: חבן וביטול • בפיו לכשעה: חבן ואין עמיד לפטו • ולא ימקד לפטו כל יודי החב ויחיה לא בעטו ממש בפיו: או עשר • נחן בו סחס ואין יודע אם עמיד לפטו אם לאו: מתולקת ר' יוסי כ' • וכן עפר ואין עמיד לפטו י' בו מתולקת דביטול לר' יוסי מהסתמא ואפי' לא בעטו בפיו ולרבנן לא בעטיל והא דנקט עפר סחס מאוס כחו דר' יוסי דאפי' סחס דלא ידיע או עמיד לפטו או לא אמר דביטול אבל חבן ראוי לכהנה ולהסקה או לביטול הלכך סתמיה לא בעטיל אפילו לרבי יוסי: הכי גרטיק בית שמיאלה חבן או לזרזות וביטול • ולענין אהלג חבן ועומאה קיש לה האל חלל עשה איהו בוקעת למעלה מן חבן אבל קומאה רשעה שאין לה חלל עשה הימנה לגג סכננה עד לרקיע עמא דבוקעת ועולה וכן הלכה למטה מסתי והלכך בית שיש בו מח או כית מן המה ומילאוהו חבן או לזרזות וביטול היין רשעה ובוקעת אבל לא ביטול היי מחון דפנייה ויש לה חלל: חבן ואין עמיד לפטו הרי הוא כסחס עפר וביטול • ופליג בין אהלג בין לזרזות דלזרזות היינו עפר וקאמר חייך לזרזין ביטול ואיל ר' יוסי חבן אם יודע שאין עמיד לפטו הרי הוא בעל מחליו ולזרזות אפי' סתמא דלא ידיע אי עמיד לפטו או לא מהסתמא בעל אלל איכ יודע דעמיד לפטו והיחיא הוי כסחס חבן ולא בעטיל אלא חבן וביטול עפר וביטול מוידו דביטול חבן סחס ומפרד עמיד לזרזות דביטול עומאה

ואע"ג דבטלינה (לכולהו) משום *דבטלה דעמו אצל כל אדם *חבן ובטלו הוי מיעוץ וכל שבין עפר ובטלו חבן ואין עמיד לפטו ועפר סחס מתולקת ר' יוסי ורבנן דחנן *בית שמיאלהו חבן או צרורות וביטול מבטול ביטול אין לא ביטול לא וחגי עלה *רבי יוסי אומר חבן ואין עמיד לפטו הרי הוא כעפר סחס ובטול עפר ועמיד לפטו הרי הוא כסחס חבן ולא בעטיל *היתה גבוהה מעשרים אמה ורוצין יורדין בחוך כ' אמה אם צלחם מרובה מרמחם כשרה ואם לאו פסולה היתה גבוהה י' מפרחם ורוצין יורדין לחוך י' סבר אבי למימר אם חמחם מרובה מצלחם כשרה א"ל רבא *הא דירה סרוחה היא ואין אדם דד ברירה סרוחה *היתה גבוהה מעשרים אמה ובנה כה איצטבא כנגד דופן האמצעי על פני כולה ויש כה הבשר סוכה כשרה וימן הצד אם יש משפת איצטבא לכוחל ד"א פסולה פחות מארבע אמות כשרה מאי קא משמע לן דאמרינן דופן עקומה חניגא *בית שנפתח וסיכך על גביו אם יש מן החולל לסיכך ד"א פסולה הא פחות מבאן כשרה מרו דתימא התם הוא רהויא לדופן

רבינו הגאון
לדירה אצל האי בין רמסיסיה קמי לית ליה סרוח: בוצר: ויהיה גבוהה כ' אמה ויפסקת בכרים ובפחות אפי' דביטול או רבי (ביטול) שיטטל דרפלה דעמו אצל כל אדם שאין אדם טחון (כ"ס ובמתניתין) במקום עפר ובאבני חבן וביטול ורי שיטטל וי' עפר וביטול כגון סחסיים שלא ליטול עמו לפטו חבן ואין עמיד לפטו ועפר סחס מתולקת ר' יוסי ורבנן לר' בל ליבנן לא בעל • דחנן [בית שמיאלה] עפר צרורות וביטול

(End.)

If so, what is the dispute between the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda according to the Babylonian Sages regarding a sukkah atop another sukkah in Mishna 9b?

Mishna 9b states: סוכה על גבי סוכה העליונה כשרה והתחתונה פסולה ר' יהודה אומר אם אין דיוורין – A sukkah atop another sukkah, the upper one is valid and the lower one is invalid. Rabbi Yehuda says: If there are no tenants in the upper one, the lower one is valid.

<p>מסורת הש"ס</p>	<h3>סוכה פרק ראשון סוכה</h3>	<p>18 עין משפט נר מצוה</p>
<p>מתני' כאלו עשאה בתוך הבית . ופסולה כדתיבא כברייתא גמ' : התחתונה פסולה . דשני סכנין יע לה וקרא פסול סוכה תחת סוכה דלקמן : אם אין דיוורין . בגמרא מפיש לה : גמ' למה לי למהני כאלו עשאה בתוך הבית . מהאז קרא דנפקא לן תוך הבית נפקא תורה אור לן תחת האילן ולמה לי למיכלי האי בהאיך : האי קא מנערך סכך פסול . מחובר סכך פסול הוא דתיב (דגריס טז) באסכך מגרדך ומוקדך מזה שאהה מאסכך מגרדך עשה סוכתך בפסולת גורן כגון קצין וכפסולת יקב כגון אשכולות ריקניות ומשורות אלמא תלוש בעינין ומימי לל האיך לל הסכך להגליס ללתי</p>	<p>מתני' יהעושה סוכתו תחת האילן כאילו עשאה בתוך הבית סוכה על גבי סוכה העליונה כשרה והתחתונה פסולה ר' יהודה אומר אם אין דיוורין בעליונה התחתונה כשרה : גמ' אמר רבא ילא שנו אלא באילן שצלתו מרובה מרמיתו אבל חמתו מרובה מצלתו כשרה במאי מדקתני כאילו עשאה</p>	<p>דא קא מנערך סכך פסול נהדי סכך כגז . לפי שהאילן מחובר ובעיקר דברי הלש דומיא דפסולת גורן ויקב ולא הסוכה שתחת האילן מאוכתת כראי קאלתה מרובה מתחתה לאו מיסתבר שתיפסול משום יודוך סכך פסול כיון דכי שקלת ליה לפסול אבתי ללתי מרובה אלא כשאין ללתי מרובה אלא תחתה הפסול איירי והאי דלא משני כגון דכלאו פסול ללתי מרובה משום דאיז מאי למימרא דהשתא נמי דמשני בשחבטן קא פרך מאי למימרא ותדע דגבי מקרה סוכתו בשפורין או בחרוסות המטה מכשירין לקמן (דף טו) בשם ריוח בעיניה כמותו וזע"ג דלא מהני כיה</p>

The Gemara then details on 10a the understanding of the Rabbis in the West according to Rav Dimi, which explains the dispute as one regarding a flimsy roof that can barely support tenants in the upper sukkah. And, on the basis of the materially weak roof they understood that Rabbi Yehuda's opinion holds that the upper sukkah is פסול, while the lower is one valid. While the Tanna Kamma which holds that a sukkah is a דירה עראי, maintains that the upper sukkah which is made of flimsy materials is valid, making the lower one invalid. **This is the opinion of the West and not the Babylonian Sages.**

<p>למרגלותיו עמד ופרס עליו סדין : טז</p>	<p>בעליונה התחתונה כשרה מאי אין דיוורין אולימא דיוורין ממש אפי' דיוורין קא גרמי אלא לאו מאי אין דיוורין כל שאינה ראויה לדירה והכי דמי ולא גבוה עשרה מכלל דתנא קמא סבר אפי' שאינה ראויה לדירה פסולה כי אתא רב דימי אמר אמרי במערבא יאם אין התחתונה יכולה לקבל גרים וכסתות של עליונה התחתונה כשרה מכלל דתנא קמא סבר אפי' שאינה ראויה לקבל פסולה איכא בינייהו דיכולה לקבל על די' הדרג : ברתני' פירס עליה סדין מפני החמה או תחתיה מפני הגשם או שפירס ע"ג הקינוף פסולה אבל פורס הוא על גבי נקליפי המטה :</p>	<p>התחתונה משום סוכה תחת סוכה : ה"ד דתחתונה פסולה . משום סוכה תחת סוכה : וקיימא עליונה בתוך ל' . לנגה של תחתונה דהוא קרקעיתה דעליונה : פשיעא . דכי חד מינייהו תחתה מרובה לאו סוכה תחת סוכה היא ומאי אשמעינן רבי ירמיה : התחתונה כשרה ועליונה פסולה אילמריבא ליה . מדקיימא עליונה בתוך כ' : מ"ד מיגזר . למיפסל</p>
--	---	---

The Babylonian Sages understood Mishna 9b on the basis of the previously concluded opinion of the Gemara on 3b, that the dispute between the Rabbanan and Rabbi Yehuda is a case where the upper sukkah is smaller than 4×4 amos in length and 20 amos or lower in height. And since Rabbi Yehuda requires a sukkah to be a דירת קבע on the basis of its dimensions, if the upper sukkah is smaller than 4×4 amos and 20 amos or less in height it is not fit for tenancy and is פסול, while the Rabbanan who holds that a sukkah is a דירת עראי on the basis of its dimensions, maintain that the upper sukkah is valid and the lower one is פסול. As such, the Rabbanan and Rabbi Yehuda, according to the Babylonian Sages, hold that a sukkah is defined as a דירת עראי or a דירת קבע on the basis of abstract dimensions, as Rava clearly restated his opinion to clarify this to Abaye who challenged him in asking אלא מעתה עשה מחיצות של ברזל.

To which Rava replied:

הכי קאמינא לך עד כ' אמה דאדם עושה דירתו דירת עראי כי עביד ליה דירת קבע נמי נפיק למעלה מכ' אמה דאדם עושה דירתו דירת קבע כי עביד ליה דירת עראי נמי לא נפיק

In conclusion, to adopt Rav Dimi's opinion from the West is to reject Rava's understanding of a דירת עראי on 2a and the Gemara's explanation of Beis Hillel's opinion on 3a and 3b that a דירת עראי and דירת קבע is defined by its dimensions as opposed to the strength of the materials used to construct a sukkah. And, if one mistakenly interprets the Gemara to mean that a דירת עראי is defined by its material construct rather than its abstract dimensions, then they will be defeated by Rabbi Yehuda's Baraisa of Queen Helene's sukkah, which was over 20 amos in height while the Elders were silent. Consequently, they will have no basis for their understanding as to how the Tanna Kamma of Masechet Sukkah, Mishna 2a maintained that a sukkah is a דירת עראי.

(פשוט)